

MTI.

Kiadja a Magyar Távirati Iroda, Budapest, VIII., Bródy Sándor-utca 5-7. Telefon: 338-330, 339-330
A szerkesztésért és a kiadásért a vezérigazgató felel

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 1. kiadás 1953 október 17. 6 óra perc

Amerikai térhódítás a Bao-Daj-féle Vietnamban

1. 8 mi/Lt/Lt Kor 1953 október 17./MTI/
u HJ

Ugyanakkor, amikor a Bao Daj-féle vietnami országos kongresszus "teljes függetlenséget követel" Vietnamban Franciaországtól, a "La tribune des Nations" leleplezi, hogy milyen gyors iramban foglalják el az amerikaiak a franciák pozícióit a Bao Daj-féle Vietnamban.

A "La tribune des Nations" a többi között a következőket írja :

"Az üzleti élet hirtelen nagyon nehezzé vált a franciák számára Vietnamban. A nagybankok értékeik negyrészét már régen megszűnt elszállították Vietnamból és a nagyobb iparvállalatok áttették székhelyüket Dzsibutiba, Párizsba vagy Tokióba. Ez a folyamat egyre tovább fokozódik. Miért? Letagadhatatlan tény, hogy a piacterleértékelés után Bao Dajék 30-50 százalékkal csökkentették a Franciaországból származó behozatalt, aminek oka az Egyesült Államokból megnövekedett behozatal".

A francia lap ezután az amerikaiak vietnami terjeszkedéséről ír: "Az amerikaiak jelenléte mind súlyosabban esik latba. Szaigonban a különböző egyenruhás amerikai technikai, katonai, 'lélektani' stb. tanácsadók egész városnegyedet foglalnak el és ezek mindegyike magával hozza feleségét, gyermekeit, sógorságát, komcságát".

"A nagy amerikai vállalatok kénedelem nélkül képvisel-
tetni akarják magukat Vietnamban; marakodnak a területért. Nem épü-
latokat, hanem egész épülettömböket vásárolnak. Ebben a versenyben
a Standard Oil Co. vezet. Lesz, sőt már van is Szaigonban amerikai
városnegyed és egyre terjed a hír, hogy az amerikai városnegyed két-
szerakkora lesz, mint a francia" - írja a francia lap.

K

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 2. kiadás

1953 október 17.

6 óra 35 perc

Ujabb sztrájkok Franciaországban

2. & Da/Ho/Lt Hy Kor ^{11.12h} P á r i z s , 1953 október 17. /MTI/

A párizsi közelében fekvő államosított Renault-művek egyik gyárrészlegében a munkások pénteken, tekintet nélkül a szervezeti hovatartozásukra, beszüntették a munkát, követelve, hogy tekintettel különlegesen nehéz munkakörülményeikre bérpótlékot kapjanak.

Az Aude-megyei Salsigne-i aranybánya négyszáz munkása pénteken nem volt hajlandó elhagyni a tárnát és ülősztrájkba lépett. A szolidaritás jeléül három Aude-megyei nemzetgyűlési képviselő is leszállt velük a tárnába. A munkások béremelést követelnek és tiltakoznak az ellen, hogy a kormány "jövendelmzőség híján" be akarja szüntetni a bánya működését.

- - -

Vasuti szerencsétlenség Franciaországban

3. ö Mi/Gk/Lt Kor 1953 október 17. /MTI/
RLA-D

A londoni rádió jelenti, hogy Franciaországban, Lyon közelében súlyos vasuti szerencsétlenség történt. Egy teljes sebességgel robogó mozdony belerohant egy személyvonatba. Tíz ember meghalt, negyvenen pedig megsebesültek.

- - -

K. Uj választás lesz Máltán

4. ö Mi/Gk/Lt Kor 1953 október 17. /MTI/
Q-br

A "Reuter" hírügynökség közli, hogy Gerald H. Creasy, Málta kormányzója csütörtökön elfogadta G. Borg Olivier miniszterelnök javaslatát, hogy osszassa fel a parlamentet és írjon ki új választásokat.

- - -

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 3. kiadás

1953 október 17.

6 óra / 7 p re

Bérmegemelési tüntetések Angliában.

5. RDK & IKA/Lt/Lt ^{Hy Kor} L o n d o n , 1953 október 17. /MTI/

Anglia több ipari városában a munkások tüntetéseket rendeztek, hogy támogassák a hajóépítő- és gépipari munkások szak-szervezeteinek szövetsége által követelt 15 százalékos béremelést. Ezt a követelést a munkáltatók szövetsége elutasította.

Manchesterben 12.000 gépipari munkás két mérföld hosszú éklyásmenetben felvonult a város főbb utvonalaiban egy tömeggyűlésre, amelynek főszónoka Roland Casasola, az Angol Öntődemunkások Egyesült Szakszervezetének tagja volt.

Béremelési követelésünk 39 szakszervezetet és hárommillió munkást érint - mondotta. - Ezek családjukkal együtt nyolcmillió tömeget képviselnek. Felülők vagyunk a tömegek jólétéért. Ha munkabérük vásárlóereje csökken, a szakszervezetek kötelesek mindent elkövetni, hogy kiharcolják a tisztességes megélhetést.

J.Scott, az Egyesült Gépipari Szakszervezet végrehajtóbizottságának tagja kijelentette:

- A végéig kell fokoznunk az ellenállást a munkáltatókkal szemben. Mostani bérharcunk győzelme érdekében hadjáratot kell indítanunk a gyárakban és a kerületekben.

A tömeggyűlés egyhangulag elfogadott határozatban állást foglalt a munkáltatók ama döntésével szemben, amelyben elutasították a jogos bérmegemelés teljesítését, és felhívta a szövetség végrehajtóbizottságát, hogy első lépésként mondja ki a tilalmat a dírbemutatókára és a túllórázásra.

MTI KULFÖLDI HIREK

K 4. kiadás

1953 október 17.

(Óra) perc

Amerikai beismertés a fegyverszünet megszegéséről

6. U Bf/Hb/Lt Mi Kor K a s z o n , 1953 október 17./Uj Aina/

A katonai fegyverszüneti bizottság titkárainak pénteki ülésén az amerikai fél beismerte, hogy repülőgépei szeptember 10. és 29. között öt alkalommal megszegték a fegyverszüneti egyezményt.
/MTI/

- - -

A francia garnizonosítók marokkói bíróságok terrorítéletei

7. & Da/Ho/Lt Mi Kor P á r i z s , 1953 október 17./MTI/

A marrakesi francia bíróság hat hónaptól két évig terjedő börtönbüntetésre ítélte hat marokkót azon vád alapján, hogy a marokkói nép nemzeti függetlenségéért sikeres álló "Isztiklal" párt tagjai. Ugyancsak hosszabb-rövidebb ideig tartó börtönbüntetésre ítéltek 26 más marokkót, akik ellen az volt a vád, hogy "nem működtek együtt a marokkói francia hatóságokkal".

- - -

MTI KÜLFÖLDI HIREK

15. kiadás

1953. október 17.

óra/ perc

Az Egyesült Államok katonai támaszpontja veszt igénybe Törökország területén

8 T-73 By/Sp/1m NZ di

New York

1953. október 17./TASzSz/

Az "Associated Press" ankarai tudósítójának jelentése szerint Hughes ellentengernagy, a Törökországban működő amerikai haditengerészeti misszió vezetője bejelentette, hogy az Egyesült Államok október 20-án átadja Törökországnak és Törökország ellenőrzése alá helyezi az Iszkenderuni amerikai haditengerészeti támaszpontot. Az amerikai haditengerészeti hatóságok azonban továbbra is ezen a támaszponton állomásoztatják haditengerészeik egy csoportját, hogy "segítse őket legyek" a törököknek.

A jelentés rámutat, hogy "Iszkenderunból állandó szállítások folynak az adanai és a dijarbakiri lökhajtásos repülőgéptámaszpontra. A dijarbakiri támaszpont a lökhajtásos repülőgépek számára 25 perces légiútra van Baku nagy szovjet olajkikötőtől."

Hughes nyilatkozata bizonyítja az olyan állítások alaptalanságát, hogy az Egyesült Államok nem rendelkezik katonai támaszpontokkal Törökország területén.

Ankarában felhívják a figyelmet azokra a görög sajtó-jelentésekre, amelyek szerint az amerikai külügyminisztérium a közeljövőben bejelenti az Egyesült Államok és Törökország között megkötött szerződés elírását, amely szerződés amerikai fegyveres erők török területen történő elhelyezéséről szól. A szerződés értelmében korlátlan jogot biztosítanak a török területen elhelyezendő amerikai fegyveres erők számára. /MTI/

Szovjet hadihajók látogatása Gdynia langyel kikötőben

9 T-75 By/Sp/1m Vár di

Gdynia

1953. október 17./TASzSz/

A Lengyel-Szovjet Barátság Hónapja és a Lengyel Népköztársaság 10. évfordulója alkalmából baráti látogatásra a Lengyel Népköztársaságban érkező szovjet haditengerészeket a népi Lengyelország dolgozói mindent szívvel és fogadtatásban részesítik. Gdansk, Gdynia és Sopot utcáin és terkein orosz, valamint lengyelnyelvű feliratok olvashatók. /foltt.kkv./

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 6. kiadás

1953. október 17.

6 óra 15 perc

/Szovjet hadihajók látogatása... folyt./ T. Bv./Sp/1a Vár di

"Üdvözljük kedves vendégeinket, Szovjetunió hősi haditengerészeti flottájának tengerészeit!"

Október 15-én lengyel haditengerészeti flotta több mint 500 matróz és tisztja jött vendégcégben a szovjet tengerészeknél. Megtekintették a hajó fedélközét és szovjet filákat néztek meg.

A szovjet tengerészek este a gdanski városi színházban találkoztak a lengyel dolgozókkal. A szovjet vendégeket B. Geraga, a gdanski vajdasági népi tanács elnöke üdvözlötte.

A Szovjetunió dicső hadiflottájának hadihajóinak látogatása - mondta - a lengyel és a szovjet nép közötti testvériség és barátság bizonyítéka, népeink rendíthetetlen békeszerződésének megnyilvánulása.

Büszkeséggel tölt el bennünket - folytatta Geraga - a nagy szocialista állammal kötött barátságunk és szövetségünk. Mélységgel hálánkat fejezzük ki a szovjet népnek, a Szovjet Hadseregnek és haditengerészeti flottájának népünk felszabadításáért a hitlerista megszállók járműsől, az ési lengyel nyugati földet visszaadásáért, a szocializmusnak országunkban való építéséhez nyújtott önzetlen segítségéért.

A válaszbeszédet A. J. Pieklin ellentengernagy mondta.

Október 16-ára virradó éjtszaka a szovjet tengerészek egy csoportja D. K. Jarosavicz elsőosztályú kapitány, cirkálóparancsnok vezetésével Varsóba utazott. A szovjet tengerészek Varsóban iparállalatokat, építkezéseket tekintenek meg, találkoznak a lengyel főváros dolgozóival, tanulmányozzák a főváros újjáépítését.

Október 16-án a lengyel munkások és diákok képviselői megtekintették a szovjet cirkálót és a szovjet torpedóronbolót.

A szovjet tengerészek meleg fogadtásban részesültek. /folyt. köv./

MTI KÖZPÖLDI HÍREK

K 7. kiadás

1953. október 17.

6 óra 45 perc

/Szovjet hadihajók látogatása...folyt./ T By/Sp/lm Vár di

Délután a szovjet tengerészek találkoztak a gdanski hajógyár és a gdynisi "Párizsi Kommün" hajógyár munkásaival, valamint a gdanski politechnikai intézet hallgatóival, a Lengyel-Szovjet Baráti Társaság aktivistáival és a Lengyel Ifjúsági Szövetség tagjaival. A találkozások rágyogóza megnyilvánulásai voltak a lengyel és a szovjet nép közötti barátságok és testvériségeknek. /MTI/

- . . -

Az ENSZ közgyűlés politikai bizottságának október 16-i déli előtti ülése

10 T-11 By/Sp/lm NZ di New York 1953. október 17. /TASzSz/

Az ENSZ-közgyűlés politikai bizottsága október 16-i déli előtti ülésén megkezdte annak a határozati javaslatnak tárgyalását, amelyet 13 arab és ázsiai ország terjesztett a marokkói kérdésben.

Guatemala képviselője kijelentette, hogy küldöttsége a határozati javaslatra szavaz és szándékában van továbbra is támogatni az Egyesült Nemzetek Szervezetének minden olyan erőfeszítését, amely arra irányul, hogy teljes függetlenséget adjanak az önkormányzattal nem rendelkező területeknek és a függő viszonyban lévő országoknak.

Hollandia, Kanada, Törökország, a Dominikai Köztársaság, Thaiföld és Haiti küldöttsége a határozati javaslat ellen foglalt állást.

Bolivia képviselője, aután a határozati javaslat ellen nyilatkozott, külön határozati javaslatot nyújtott be a marokkói kérdéssel kapcsolatban. Ez a határozati javaslat utal az ENSZ-közgyűlés 7. ülésének 1953. december 19-én hozott határozatára. Ez a határozat megállapítja:

"figyelembe véve azt, hogy az említett határozat motívumainak és céljainak az az érdeke, hogy a marokkói népnek a szabad politikai intézmények kifejlesztésére irányuló törekvéséről tanusodnia és tanuskoznia;

/folyt. köv./

M I K Ü L F Ö L D I H I R E K

13. kiadás

1953. október 17.

6. évfolyam

/Az ENSZ Közgyűlés...folyt./ T. By/Sp/lm NZ di

figyelmet fordítva arra, hogy a kérdésnek a közgyűlés
8. ülésének a napirendjén tárgyalásáról tanusodik, hogy ezek a törek-
vések megvalósultak, a közgyűlés ismételtén sürgette a
marokkói kérdésben támadt feszültség csökkentése mellett és ismét ki-
fejezi azt a hitét és reményét, hogy a marokkói nép szabad politikai
intézményei az ENSZ-alapokmány szellemének megfelelően fejlődnek ki."

Brazília és Mexikó küldöttei kijelentették, hogy Bo-
livia határozottan szavaznak.

A bizottság délutáni ülésén folytatja a marokkói
kérdéssel kapcsolatos határozati javaslat megvitatását. /MTI/

M T I

K Ü L F Ö L D I

H I R E K

K 9. kiadás

1955. október 17.

11 óra - perc

A régi tervek és az új Ázsia

11 T-13 V6/j/Mk NZ di 11. M o s z k v e , 1953. október 17. /PASzSz/

A "Krasznaja Zvezda" "A régi tervek és az új Ázsia" címmel Leontyev cikkét közli Richard Nixon amerikai alelnöknek az ázsiai országokban tett körútjáról.

Az Egyesült Államok kormánykörei - írja Leontyev - arra törekednek, hogy bevonják agresszív tömbjükbe az olyan ázsiai országokat, mint India, Indonézia és Burma. Ennek érdekében az amerikai kongresszus tagjai és az amerikai tábornokok egymás után tesznek utazást Ázsiában. Onnan azonban üres kézzel térnek vissza. Ez történt például Knowland szenátorral is. Washingtonban arra a következtetésre jutottak, hogy a harcias szenátor túl durván és meggondolatlanul lépett fel.

Most Nixon utazgat helyette Ázsiában. Az a megbízatása, hogy finomabban és óvatosabban járjon el.

Ha egyszerűen felsoroljuk azokat a kérdéseket, amelyeket Nixon körútja során "tanulmányozni" szándékozik - folytatja Leontyev - láthatjuk, hogy az amerikai kormánykörök nem a helyzet feszültségének enyhítésére, hanem fokozására törekednek, terveket dolgoznak ki ázsiai agressziójuk folytatására és kiterjesztésére. Mint a "Reuter"-hírlígy-nökség jelentette, az Egyesült Államok alelnöke "a kommunizmus elleni front erősítésére irányuló terveket" vitt magával Ázsiába, vagyis olyan terveket, amelyek a csendesóceáni tömb kibővítésére, Kína és Korea ellen irányuló további ellenséges cselekményekre, az ázsiai nemzeti szabadságmozgalom elleni küzdelemre vonatkoznak.

A tervek régiek - hangsúlyozza Leontyev, - de Ázsiában új helyzet alakult ki, ezt viszont a washingtoni politikusok nem veszik figyelembe. A régi Ázsia, amelynek sorsa szörnyű imperialista elnyomás és rabság volt, már múlté. Az ázsiai népek életében gyökeres változások mentek és mennek végbe. Végatértek azok az idők, amikor Ázsiában az imperialisták büntetlenül garázdálkodhattak. Ázsiában megjelent egy új nagyhatalom, a Kínai Népköztársaság. A kínai nép győzelme lelkesítően hat a Kelet elnyomott népeire az imperialista agresszió és elnyomás elleni harcukban.

A kimi népi önkéntesek halhatatlan hőstettei a koreai népnek nyújtott segítségük során arról tanuskodnak, hogy elszakíthatatlan szálak fűzik össze az ázsiai népeket és a népeket elszakítottakat tölti el, hogy kivívják és megvédik nemzeti szabadságukat és függetlenségüket. /folyt.köv./ K₉

M T I K Ü L P Ö L D I H I R E K

K lo.kiadás

1953. október 17.

11 óra 10 perc

/A régi tervek és az új ázsiai...1.folyt./ 11 T-13 Vö/J/Mk NZ di

Ázsiában a helyzet megváltozott - írja Leontyev - és az imperialisták számára mind nehezebbé válik agresszív terveik megvalósítása. A népek éber figyelemmel kísérik az imperialista fondorlatokat. Minden becsületes ázsiai emberben viharos felháborodást keltettek az amerikaiak és Li Szin Manék koreai provokációi, amelyek a koreai kérdés békés megoldásának megakadályozására irányultak. A többi között India kormánya hivatalosan felhívta az Egyesült Államok kormányának figyelmét ezekre a provokációkra és tiltakozott az olyan kérések ellen is, amelyekkel a koreai és kínai hadifoglyok hazatelepítése ügyében létesült semleges bizottság normális munkáját próbálták akadályozni.

Az ázsiai népek egyöntetű elítélő magatartása és tiltakozás fogadta az Egyesült Államok kormánykörainek azt az álláspontját, amely szerint nem hajlandók megengedni, hogy az ázsiai országok résztvegyenek a koreai kérdéssel kapcsolatos politikai értekezleten.

Mindenki, aki előtt drága Ázsia békéje, - mutat rá Leontyev - erre törekszik, hogy az Egyesült Államok azüntesse be ellenséges cselekményeit a Kínai Népköztársasággal szemben, ismerje el a Kínai Népköztársaság törvényes jogát az Egyesült Nemzetek Szervezetében való képviselőre.

Kétségtelen - hangsúlyozza Leontyev - hogy Nixon nem tudja meggyőzni Ázsia népeit arról, hogy a nagy Kína nem létezik. Ugyanilyen "indokolással", az igazság és a józan ész ellenére azt lehetne állítani, hogy az Egyesült Államok nem létezik!

Ázsia szabadság szerető népei maguk akarják eldönteni sorsukat, az amerikai imperialisták "segítségé" nélkül, hiszen az amerikai imperialisták feltámasztják az agresszív japán militarizmust, azzal fenyegetőznek, hogy felborítják a koreai fegyverszünetet, beavatkoznak az indokimai és a malájföldi háborúba, bátorítják a Burmában garázdálkodó Kuomintang-bandákat, felfegyverzik Csang Kaj-sek, katonai támaszpontokat építenek idegen területeken.

E veszély láttára - írja befejezésül Leontyev - az ázsiai népek fokozzák erőfeszítéseiket a szabadságért és a függetlenségért folytatott harcukban, lelkesedést merítenek a népi Kína pompás sikereiből, a koreai, vietnami és malájföldi hazafiak nagygyőzelmeiből.

M TI /

9

H TI K A L F Ö L D I H I R E K

X 11. kiadás

1953. október 17.

11 évfolyam 10. szám

A III. Szakszervezeti Világkongresszus üléséről

T-72 By/Sp/10 Váradi

R. K. C. S.

1953. október 17. /TASzSz/

A III. Szakszervezeti Világkongresszus ülésén felszólt M. Abdulaje, a nigériai dolgozók képviselője. Abdulaje ismertette a nigériai munkások életpörülését.

A nigériai vállalattulajdonosok - mondta - épp úgy, mint a többi gyarmati vállalattulajdonosok, a gyermeki köznevelés támogatásával állandóan csökkentik a munkások magyis nyomorúságos bérért. Ugyanakkor emelkednek az adók és drágulnak a köznevelési cikkek. Nigériában a munkások órára hat frank, egy személy napi létszáma pedig ötszáz frank. Az iparban, a közlekedésben és a kereskedelemben feje megkülönböztetést alkalmaznak. A nagyobb munkatapasztalattal rendelkező afrikaiak feleannyi fizetést kapnak, mint a Nigériában érkező külföldi munkások. Orvosi ellátás szinte egyáltalán nincs. Végül is összesen két kórház jut.

Nigéria dolgozói azonban - folytatta a beszéd - a megtorló intézkedések ellenére harcolnak életkörülményeik megjavításáért, a gyarmati járom elől való felszabadulásukért. 1953 augusztus 3-án sztrájkot szerveztek a munkanap meghosszabbítása ellen. A sztrájk hét aktív résztvevőjét börtönbe vetették.

Nigéria dolgozói - folytatta Abdulaje - biznak a Szakszervezeti Világszövetségben és mindig támogatják határozatait.

Ezután Chaves, kohóipari munkás, a mexikói dolgozók szakszervezeti szövetségéhez tartozó több szakszervezet képviselője szólalt fel.

Di Vittorio beszámolója - mondta - kitűzi számunkra a munkánk és harcunk módszereinek megjavítására irányuló feladatokat. A mexikói dolgozóknak egyik legfontosabb feladatuk, hogy végtevésséggel a munkások szakszervezeteit megszervezzék. Mexikóban több országos szakszervezeti központ működik és minden szakszervezet elszigetelt. Harcunkat ezért tudtuk a munkások egység útjára irányítani, mert a Latinamerikai Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének és a Szakszervezeti Világszövetségnek helyes irányvonását követtük és ezáltal pozitív eredményeket értünk el.

/folyt. köv./

MTI KÜLFÖLDI HIREK

V. 12. kiadás

1953. október 17.

óra: 10 perc

/A. III. Szakszervezeti... I. folytat. / T. Bv./Sp./la Vár 31

Antonio Garcia Morano, a mexikói általános munkás-paraszt szövetség nemzetközi kérdésekkel foglalkozó titkára kijelentette, hogy Mexikó dolgozóinak helyzete állandóan romlik. A géltelési költések 1951-ben az 1949-évihez képest 467 százalékkal emelkedtek, a munkabér pedig csaknem a korábbi színvonalon maradt. A közösségi cikkeket gyártó mezőgazdasági ipar súlyos válsággal küzd.

Morano hangsúlyozta, hogy a mexikói küldöttség teljes mértékben helyesli di Vitterionak, a Szakszervezeti Világszövetség elnökének beszámolóját és a szakszervezeti harcok a beszámolóban foglalt alapvető stratégiai és taktikai irányvonalát.

Rámutatott, hogy a mexikói általános munkás-paraszt szövetség, miután felszámolta a munkájában elkövetett hibákat, biztosítani fogja a dolgozók szilárd egységének a megtartását a békéért, a szabadságért és a függetlenségért vívott harcban.

Alfredo Sandoval, a hondurasi benátholt tények munkásainak küldötte a hondurasi munkásosztály helyzetét vizsgálta. Kijelentette, hogy országának munkásosztályát megfosztották demokratikus és szakszervezeti jogaitól és szakadatlanul megtorló intézkedéseket alkalmaznak a munkásokkal szemben. Hangsúlyozta, hogy Hondurasban a United Fruit Company nevű amerikai társaság uralkodik. A United Fruit Company ellenőrzi Honduras iparának minden ágazatát. Ezért - folytatta Sandoval - Honduras ipari vonatkozásban elmaradt ország és az amerikai társaság valószínűleg gyarmatává válik.

Országunkban - hangsúlyozta Sandoval - a munkásosztály elviselhetetlen nyomással, éhínséggel és kizsákmányolással küzd. Hondurasban nincs munkatörvénykönyv, a munkásosztályt megfosztották sztrájkjogától és szervezkedési jogaitól, de megfosztották a társadalmi biztonságától is. Munkavádelemről szó sincs Hondurasban. A munkások hatvan százaléka éhgyaláz, tüdőbaj és szakmai megbetegedések pusztítják el.

Nem szabad azonban azt gondolnunk - folytatta a szószóló - hogy a hondurasi munkásosztály nem harcol súlyos helyzet ellen.

/folyt.köv./

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 13. kiadás

1953. október 17.

13 óra 45 perc

/A III. Szakszervezeti...2.folyt./ T. Fy/Sp/1m Vár di

Jelentős sikereket értünk el a banántermelési övezetben a szakszervezetek alakítása terén és feladatuk tisztáztuk ki az összes banántültetvényi dolgozók egységes szakszervezetének megalakítását.

Sandoval megemlítette, hogy az év májusában a United Fruit Company rendőrsége szétbontlászta a szakszervezeteket és letartóztatta a munkásaktívákat. Kérte, hogy a kongresszus ítélje el a politikai vandalizmusnak ezeket az akcióit.

Asraf Kanel a kuveiti dolgozók képviselője az angol-amerikai olajtársasági Kuveiti munkásainak kinézetlen kizsákmányolásáról beszélt. Ezek a társaságok az ország valóságos urai.

A munkabér - folytatta a szónok - elig alegendő fekete kenyér és ivóvíz vásárlására. A lakbér felemészti a munkásbérének több mint a felét. A vitorlász hajót építő munkások látástól-vakulásig dolgoznak. Csak három hónapon át foglalkoztatják őket, az év többi részében munkanélkülik.

Kuveitben szó sincs szociális gondoskodásról, ellátásról, vagy bármilyen munkatörvényről.

A kuveiti munkások kinézetlen kizsákmányolása - folytatta Kanel - hatalmas nyereséget biztosít az angol-amerikai imperialistáknak. A kapitalisták kuveiti nyeresége csupán 1949-től 1952-ig háromszázszázalékosra nőtt.

Az angolok és az amerikaiak, valamint a helyi hatóságok kinézetlen letartóztató intézkedéseket alkalmaznak a munkásokkal szemben. A rendőrség a legcsékélyebb kihágásért is súlyosan összeveri a munkásokat. Kuveitben betiltották a szakszervezetek működését. A munkásokat megfosztották sztrájkjoguktól. Ennek ellenére Kuveit munkácsi szervezkedni kezdenek, sikeresen állnak jogaik védelmében.

A nemzetiség nélküli szakszervezet előkészítő bizottság programot dolgozott ki a dolgozók egyesítésére, az életkörülményeik javításáért, a nemzetiségekkel szemben alkalmazott megkülönböztetések ellen, az alkotmányért és a törvényhozásiért folyó harcban.

/folyt. köv./

11

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 14. kiadás

1953. október 17. 7 óra / 11 perc

/A III. Szakszervezeti... 3. folyt./ T Bv/Sp/1a Vár di

Kedves elvtársak! - mondotta bafejezésül Kanel - az említett szakszervezet-előkészítő bizottság - zsal bizott meg, hogy képviseljen ezen a nagy szak szervezeti kongresszuson és kérjen felvételel a dícső Szakszervezeti Világszövetség tagjai sorába. /MTI/

- . -

A III. Szakszervezeti Világszövetség október 16-i délutáni ülése

13 T-12 pt/PV/1a Vár

B é c s

1953. október 17. /TASzSz/

A III. Szakszervezeti Világszövetség október 16-i délutáni ülésének végén Cantillo, a Costaricai Dolgozók Általános Szövetségének főtitkára elmondta, hogy Costaricában 245 nagybirtokosnak 1,225.000 manzana földje van, ugyanakkor 12.000 kisbirtokos összesen kevesebb, mint 24.000 manzana földdel rendelkezik. Ezenkívül az ország legnagyobb földterületek több mint egyharmada a "United Fruit Company" tulajdonát képezi. Cantillo hangsúlyozta, hogy a hatalmas birtokok akadályozzák Costarica gazdasági fejlődését.

Az 1953 márciusában alakult Costaricai Dolgozók Általános Szövetségéhez a független szakszervezetek csatlakoztak. "Nagy nehézségek és üldöztetések közepette harcolunk a szakszervezeti mozgalom erősítésének megvalósításáért" - mondotta Cantillo.

A Bányászati Dolgozók Nemzetközi Szakmai Szövetségének /A Szakszervezeti Világszövetség tagozata/ képviselője, Henri Turrel arról a harcról beszélt, amit a bányászok jogaik védelméért, valamint az élet- és munkaviszonyok rosszabbodása ellen folytatnak. Sok kapitalista országban komoly hiányosságok vannak a munkavédelem megszervezésénél és ezek a hiányosságok számos balesetet idéznek elő. /folyt. köv./

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 14. kiadás

1953. október 17. 7 óra / 11 perc

/A III. Szakszervezeti... 3. folyt./ T Bv/Sp/1a Vár di

Kedves elvtársak! - mondotta befejezésül Karel - az említett szakszervezet-előkészítő bizottság - ezzel bizott meg, hogy képviseljen ezen a nagy szakszervezeti kongresszuson és kérjen felvételek a dícső Szakszervezeti Világszövetség tagjai sorába. /MTI/

- . -

A III. Szakszervezeti Világszövetség október 16-i délutáni ülése

13 T-12 p/PV/1a Vár

B á c s

1953. október 17. /TASzSz/

A III. Szakszervezeti Világszövetség október 16-i délutáni ülésének végén Cantillo, a Costaricai Dolgozók Általános Szövetségének főtitkára elmondta, hogy Costaricában 245 nagybirtokosnak 1,225.000 manzana földje van, ugyanakkor 12.000 kisbirtokos összesen kevesebb, mint 24.000 manzana földdel rendelkezik. Ezenkívül az ország legnagyobb földterületek több mint egyharmada a "United Fruit Company" tulajdonát képezi. Cantillo hangsúlyozta, hogy a hatalmas birtokok akadályozzák Costarica gazdasági fejlődését.

Az 1953 márciusában alakult Costaricai Dolgozók Általános Szövetségéhez a független szakszervezetek csatlakoztak. "Nagy nehézségek és üldöztetések közepette harcolunk a szakszervezeti mozgalom erősítéséért" - mondotta Cantillo.

A Bányászati Dolgozók Nemzetközi Szakmai Szövetségének /A Szakszervezeti Világszövetség tagozata/ képviselője, Henri Turrel arról a harorról beszélt, amit a bányászok járnak vélelőért, valamint az élett- és munkaviszonyok rosszabbodása ellen folytatnak. Sok kapitalista országban komoly hiányosságok vannak a munkavédelem szakszervezetein és ezek a hiányosságok számos balesetet idéznek elő. /folyt.köv./

11

/A III. Szakszervezeti Világkongresszus....1.folyt./ T-12 pm/PV/Ék Vár

Ezekben az országokban 50.000 munkás halt meg bányarobbanások következtében. A bányai iparban fokozódik a munkanélküliség; Japánban, az Egyesült Államokban, Franciaországban és más országokban a bányászok százait fenyegeti a munkanélküliség réme.

Turrel felhívta valamennyi ország bányászait, hogy egységesen harcoljanak a munkanélküliség ellen, a demokratikus szabadságért, a szakszervezeti jogokért, a belőrtöngzött sztrájkolók szabadonbocsátásáért, a Schuman-terv ellen, a békés iparágak fejlesztéséért.

Horacio Sota, az argentin szakszervezetek küldötte, hangsúlyozta, hogy a dolgozók közös érdeke világnézetre és meggyőződésre való tekintet nélkül a munkásosztály egysége: ez a győzelem egyedüli útja. "Én olyan szakszervezethez tartozom, amely nem tartozik a Szakszervezeti Világszövetséghez - mondotta Sota - de teljes egészében támogatom Louis Saillant javaslatát, amely szerint minden Szakszervezeti Világszövetségén kívülálló szervezetet fel kell hívni a közös harcra, a közös cél érdekében".

Van Den Boom, a belga dolgozók küldötte, felszólalásában leleplezte a Belga Általános Szakszervezeti Szövetség és a Belga Keresztény Szakszervezeti Szövetség reakciós vezetőinek bomlasztó tevékenységét. Ezek a szakszervezeti vezetők támogatják ezt a politikát, amely a munkanélküliség fokozódásához, a szociális biztosítási segélyek csökkentéséhez, az országok az agresszív atlanti tömbhöz való csatlakozásához vezet. A Belga Általános Szakszervezeti Szövetségnek és a Belga Keresztény Szakszervezeti Szövetségnek ez a tevékenysége azonban a dolgozók növekvő ellenállásába ütközik. Egyetlen hét sem telik el sztrájk nélkül. Ezek a sztrájkok az erősödő egységes fellépés eredményeként gyakran a dolgozók győzelmével végződnek. Van Den Boom megemlítette, hogy a belga szakszervezetek számos helyi szervezete tiltakozását fejezte ki az ellen, hogy a szövetség végrehajtóbizottsága megtagadta a Szakszervezeti Világkongresszuson való részvételt.

Aarne Saarinen, az Építő, Fa- és Építőanyagipari Dolgozók Nemzetközi Szakmai Szövetségének főtitkára felszólalásában hangsúlyozta, hogy az ezekben az iparágakban dolgozó munkások számára minden országban különösen nagy jelentősége van a békés építésért folytatott harcnak. A kapitalista és gyarmati országokban növekszik a lakáshiány, csökken a beton- és téglai ipar termelése. Ez a munkanélküliség fokozódásához vezet. Az utóbbi években Belgiumban, Kanadában, Dániában, Nyugat-Németországban, Guatemalában, Izraelben, Japánban, Hollandiában, Svájcban és más országokban jelentősen csökkent a lakóházépítkezés /folyt. köv./

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 16. kiadás

1953. október 17.

14 óra 07 percc

/A III. Szakszervezeti Világkongresszus....2.folyt./ T-13 pm/PV/Mk Vár

üteme. Az építőipar válságának alapvető oka a fegyverkezési kiadások emelkedése és a békeépítésre fordított összegek csökkentése. Seerimn bejelentette, hogy az építő-, fa- és építőanyagipari dolgozók hamarosan megtartandó nemzetközi konferenciáján megvitatják, az ezekben az iparágakban dolgozók élet- és munkaviszonyainak problémáit.

Vicente Marischi, az argentin szakszervezetek küldötte, elátámasztotta a Di Vittorio beszámolójában vázolt helyzetet. Kijelentette, hogy Argentína szakszervezetei aktív harcot folytatnak a munkanélküliség ellen. Hivatalos adatok szerint Argentínában az 1949-től 1953-ig terjedő időszakban csaknem kilencszeresére emelkedett a munkanélküliség száma. Argentína munkások talyának legfőbb feladata, hogy harcoljon az egységért. Ennek a feladatnak a megvalósítását megnehezíti, hogy Argentína Országos Szakszervezeti Központjának élén a kapitalisták ügynökei állnak. Mind jobban kibontakozik azonban a munkásoknak az a törekvése, hogy megtisztítsák szakszervezeteiket ezektől az ügynököktől. Ezt bizonyítja az a tény, hogy a fém munkások szakszervezetétől eltávolították Hilarci Salvot, a szakszervezet szakdár titkárát. Nemrég a Villanytelepi Munkások Szakszervezetének vezetőségéből eltávolították a szövetség végrehajtóbizottságának reakciós tagjait. Az egységért folytatott harcban nagy szerepük van - mondta a továbbiakban Marischi - a vállalatoknál működő úgynevezett egységbizottságoknak. Ezek az egységbizottságok megszervezik az ország különböző szakszervezeti szervezeteihez tartozó munkások egységes fellépését.

A délutáni ülés utolsó felszólalója Lois Taty, Közép-Kongó dolgozóinak küldötte volt. /MTI/

A brit-guyanai helyzetről

8 FA/Mk Vár
Y. Zsu 14

1953. október 17. /MTI/

Az "AFP" jelenti, hogy csütörtökön este a georgetowni rendőrség feloszlattott egy tüntetést, amelyet a Népi Haladó Párt rendezett Brit-Guyana fővárosában. A tüntetésen több ezer személy vett részt.

4

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 17.kiadás

1953. október 17.

14 óra 05 perc

Robbanás egy amerikai repülőgépanyahajón

6 FA/Mk/Mk Vár
15 Rlm LE

1953. október 17. /MTI/

A londoni rádió jelentése szerint pénteken robbanás történt a 27.000 tonnás "Leight" nevű amerikai repülőgépanyahajón. A robbanás során 30-an életüket veszítették, 40-en megsebesültek.

Árvizek Törökországban, Spanyolországban és Olaszországban

6 FA/Mk/Mk Vár
16 Rlm LE

1953. október 17. /MTI/

A londoni rádió beszámol arról, hogy három országban nagy árvíz pusztított. Törökországban 10-en veszítették életüket az árvíz következtében. Spanyolországban, a francia határ közelében, ahol súlyos felhőszakadás volt, több mint 30-an haltak meg. Olaszországban a liguriai parton 9 hidet sodort el az ár. Hárman meghaltak, a hajléktalanok száma többezerre tehető.

Terror Nyugat-Németországban

17 T-66 Vö/J/11 NZ di

B e r l i n

1953. október 17. /TASzSz/

A "Neues Deutschland" düsseldorfi jelentése közli, hogy a bonni hatóságok október 15-ére virradó éjszaka Essenben letartóztatták és bebörtönözték Fritz Rische-t, Németország Kommunista Pártja titkárságának tagját, a szövetségi gyűlés volt képviselőjét.

Mint a lap közli, Németország Kommunista Pártjának titkársága Rische letartóztatásával kapcsolatban nyilatkozatot adott ki. Eszerint Rische-t azzal vádolják, hogy 1953 január 28-án egy Weisenkircheneri gyűlésen arról a programról beszélt, amelyet Németország Kommunista Pártja terjesztett a német nép elé Németország nemzeti egyesítésének helyreállításáról.

A nyilatkozat a továbbiakban rámutat arra, hogy a bonni hatóságok fokozzák terrorjukat a haladó erők ellen. /folyt. köv./

MTI KÜLFÖLDI HÍREK

K 18. kiadás

1953. október 17.

14 óra 20 perc

/Terror Nyugat-Németországban...1. folyt./ T V6/J/1a NZ di

Igy például ülözök Greta Tillt, aki a Bundestagban sikeresen tiltakozott, hogy meg kell védeni az anyákat és a gyermekeket egy újabb háború veszélyével szemben. Anélkül, hogy bármilyen vádat emeltek volna ellenük, bebörtönözték Oscar Mannann és Hans Dickel hazafisát. Az antifasiszta Erich Loch, akit a hitleristák annakidején koncentrációs táborba vetettek, már több mint tíz hónapja szenved a bonni hatóságok börtönében, ugyanerre a sorsra jutott Jupp Angenforth, a nyugat-németországi ifjúság háttérhadjáró képviselője is.

A nyilatkozat rámutat arra, hogy a család védelmi törvény segítségével megfigyelték Bundestag-beli mandátumuktól szökőket, akik követték az országban harcoltak Németország egységéért és a békéért, most pedig börtönbe vetik őket. Helyettük az amerikai hadiipari főkolompotok bizalmát élvező reakciós figurák kerültek be az új Bundestagba, mint például Pferdesanges hitlerista bankár, Otto von Bismarck nagybirtokos, volt hitlerista diplomata, von Manteuffel háborús bűnös.

Németország Kommunista Pártja vezetőségének titkársága felszólítja a szociáldemokrata szakszervezeti tagokat és az összes dolgozókat, szálljanak határozottan sikra az Adenauer-kormány terrorja ellen, amely a békéért és a demokratikus jogokért harcolókat sújtja, harcoljanak Fritz Rischenek, a német nép hű fiának kiszabadításáért.
/MTI/

Egy francia tröszt elbocsátotta sztrájkoló munkásait

18 & D/Gné/1a NZ di

P á r i z s

1953. október 17./MTI/

A Boussoe textiltröszt elbocsátotta a senonai üzemi-
ben sztrájkoló 650 munkást. Az igazgatóság levelet küldött minden egyes
elbocsátott munkásnak és közölte velük, hogy visszaveszi őket, ha a
munkának követelésükről.

9

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

19. kiadás

1953. október 17. 14. évfolyam

Ujabb terheket róznak Görögországra - Kudrjavcev cikke az "Izvesztyija"-ban

19 T-10 ZS/J/1a Hu di M o s z k v a 1953. október 17. /TáSzSz/

Kudrjavcev, az "Izvesztyija" nemzetközi szemleírója, az Amerikai Egyesült Államok és a görög kormány között október 12-én aláírt egyezményt kommentálva, rámutat arra, hogy ezzel az egyezményvel az Amerikai Egyesült Államok fegyveres erői kizárólagos jogra tisznek szert Görögországban - olyan jogra, amely sehogysan egyeztethető össze a nemzeti függetlenség és az állami szuverenitás fogalmával. Az egyezmény értelmében a görög kormány az atlanti tőbnek, helyesebben az amerikai fegyveres erők parancsnokságának feltétlenül rendelkezésre bocsátja az ország bármely területét haditámaszpontok építésére, minthogy az egyezményben kizárólag az atlanti tőb zászlajához rejtett amerikai parancsnokság jogáról van szó.

Az egyezmény szerint van- és adómentosítanak minden olyan anyagot, amelyet az amerikai parancsnokság a Görögországban állomásozó amerikai fegyveres erők, polgári alkalmazottak és azok családjai részére visz be az országba. Egyszerűbenézölve, az Amerikai Egyesült Államok korlátlanul szállíthat különféle árucikkakat Görögországba, ami súlyos csapást ér a gyengén fejlett görög nemzetgazdaságra.

Amint a görög lapok jelentik - folytatja Kudrjavcev - a görög kormánykörök abban reménykednek, hogy a Görögország területén építendő haditámaszpontokkal kapcsolatos amerikai kiadások hasznát jelentenek majd az ország meglehetősen nehéz helyzetben lévő gazdasági életé számára.

De nem bizonyos-e, hogy nisen áll távolabb az igazságtól, mint ezek a remények - írja a szemleíró. Az 1953-1954 évi görög költségvetés 51 százalékát fordítják hadikiadásokra. A pénzügyminiszter költségvetési jelentésében szó volt arról, hogy Görögország katonai kiadásai "meghaladják a nemzetgazdaság lehetőségeit." Ezt bizonyítja az a tény is, hogy a költségvetés nem irányoz elő serélynyújtást az ország nemrég földrengés által sújtott vidékeinek.

Befejezésül Kudrjavcev megállapítja: Nem fér kétség ahhoz, hogy a görög kormánykörök derülésté értékelése ellenére is a görög-amerikai egyezmény újabb terheket ró Görögországra, megszilárdítja a külföldi tőke uralmát az országban, az pedig a továbbiakban még inkább alássa az országis gyenge nemzetgazdaságot. /folyt. köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 20. kiadás

1953. október 17.

15óra / perc

/Ujabb terheket rónak Görögországra...folyt./ T V8/J/1a Hu di

Az új egyezmény súlyos csepést már Görögország függetlenségére és szuverénitására, ugyanakkor a nemzetközi feszültség csökkentését sem segíti elő. /MTI/

Szétverték egy francia ejtőernyősalakulatot Északnyugat-Vietnamban

20 T-24 V8/J/1a NZ di S a n g h á j 1953. október 17. /TASzSz/

Mint a "Vietnami Tájékoztató Iroda" jelenti, a vietnami főparancsnokság képviselője október 15-én bejelentést tett ezzel kapcsolatban, hogy Lao-Kay tartományban /Északnyugat-Vietnam/ egy francia ejtőernyősalakulat szállt le.

Október 3-án - mondotta a vietnami főparancsnokság képviselője - a francia gyarmatosítók egy francia tiszt vezetésével több mint ötven ejtőernyőst dobtek le a Csa-Pa és Lao-Kay közötti hegyes vidéken, hogy kapcsolatokat teremtsenek a szeptember vége óta ebben a térségben rejtőző diverziós csoportokkal.

Az ejtőernyősök, miután földet értek, váratlan támadást akartak intézni Kok-Le ellen /Lao-Kay tartomány/, hogy kifosszák a vietnami néphadsereg ottani egységei azonban visszaverték az ejtőernyősök támadását. Az ejtőernyősök sok halott, valamint a francia csapatok által számukra ledobott f-gyverek és hadianyagok hátrahagyásával nyugat felé menekültek.

Október 4. től 6. ig a vietnami néphadsereg egységei a Kok-Le és a Csa-Pa közötti országúton újabb támadást intéztek az ejtőernyősök ellen és súlyos veszteséget okoztak nekik. Az ellenséges ejtőernyősalakulat maradványai most a dzsungelben rejtőznek. /MTI/

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 21. kiadás

1953. október 17.

14 óra 35 perc

Az ausztriai Szövetséges Ellenőrző Tanács október 16-i ülése

21 T-28 PL/SH/lm Szil di

B é c s

1953. október 17. /TASzSz/

Október 16-án ülést tartott az ausztriai Szövetséges Ellenőrző Tanács. A tanács jóváhagyta a végrehajtó bizottság határozatát arról, hogy a külföldi tudósítóknak jogot adnak Ausztria egész területén a szabad közlekedésre. E határozat értelmében a szovjet, amerikai, angol és francia tudósítók az ausztriai szabad közlekedés céljából állandó igazolványt kapnak.

E határozatról levélben értesítették Raab osztrák kancellárt.

A Szövetséges Ellenőrző Tanács jóváhagyta a végrehajtó bizottságnak azt a határozatát is, amely engedélyt ad az osztrák kormánynak, hogy felújítsa diplomáciai és konzuli kapcsolatait Portugáliával. /MTI/

- . -

Eisenhower kinevezte középkeleti személyes megbizottját

22 ó FA/Mk/lm di

1953. október 17. /MTI/

RLfr-Q-Y

De-Fó-Ks

A londoni rádió washingtoni jelentésében hirt ad arról, hogy Eisenhower elnök Eric Johnstont "különleges személyes megbizottjává" nevezte ki nagyköveti ranggal a Közép-Kalifornia.

A kinevezés alkalmából Eisenhower nyilatkozatot adott. Kijelentette többek között, hogy "az Egyesült Államok kormánya nagy fontosságot tulajdonít a természeti kincsek kihasználása érdekében történő kölcsönös közlekedésnek."

- . -

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 22. kiadás

1953. október 17. 18 óra 45 perc

Az egyiptomi helyzetről

23 óra 14/16/1m di
Küm-M br

1953. október 17./MTI/

Kairói jelentés szerint Nagib tábornok parancsot adott ki, amelynek értelmében Izmailiában katonai törvényszéket állítottak fel.

X X X

Az "ANA" nevű arab hírügynökség közölte, hogy rövid időn belül ismét több volt magasrangú személyt állítanak az egyiptomi "forradalmi törvényszék" elé. Biróság elé kerül Abbasz Halim herceg, Hamad Guda, a parlament volt elnöke, a Szaad-párt tagja, Mahmud Ghannam, a Vafd-párti kormány volt kereskedelemügyi minisztere, Nandü Ried Szaad-párti miniszter, dr. Ahmed al-Nabib, volt kórházi igazgató, Kamel al-Kahis, Kairó volt kormányzója, Musztafa Nohasz volt vafdisták miniszterelnök, valamint felesége Zainab al-Vagil, dr. Hafiz Afifi, volt királyi kabinetfőnök, valamint Fuad Szirag ed-Din, a Vafd-párt volt titkára és a vafdisták kormány belügy- és pénzügyminisztere.

▲ nemzeti függetlenség és a demokratikus szabadságjogok védelmében -
▲ "Pravda" vezéroi kke -

T-6 Vö/J/Np Hy Rud M o s z k v a , 1953. október 17./TASzSz/
24

▲ "Pravda" szombati számának vezéroi kke "▲ nemzeti függetlenség és a demokratikus szabadságjogok védelmében" címmel a következőket írja:

▲ nemzeti függetlenség és a demokratikus szabadságjogok védelme a kapitalista és gyarmati országok munkásosztályának egyik legfontosabb feladata. Ez a feladat áll a III. Szakszervezeti Világkongresszus munkájának középpontjában.

"Kenyér, munka, szabadság, nemzeti függetlenség és béke az egész világon - ezek a legfőbb alapjai a proletár- és népi összefogásnak, amelyet mi védünk meg."

Véleményünk szerint éppen a szakszervezeteknek kell kezdeniük ezzel az átfogó népi összefogással és éppen a szakszervezeteknek kell ezen összefogás élén harcolniuk."

/Folyt. köv./

TL

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 23. kiadás

1953. október 17.

196 05 p

/A nemzetközi függetlenség....1.folyt./ M-6 Vö/J/Xp Hv Rud

Ezeket a szavakat Giuseppe Di Vittorio, a Szakszervezeti Világszövetség elnöke mondta és szavai egyhangú helyeslére találtak a kongresszuson.

A kapitalista és gyarmati országok szakszervezeti mozgalmáért Bécseben összehívott képviselőinek kongresszusi felszólalásai azt mutatják, hogy ebben a harcban, amely a nemzeti függetlenségért, a külföldi monopóliumok más országok gazdasági életébe és politikájába való beavatkozása ellen folyik, a dolgozók egyre szélesebb rétegei kapcsolódnak be. Venezuelában - mutatott rá Rondon, a venezuelai olajipari munkások szakszervezetének képviselője - nő a külföldi monopóliumok garázdálkodása ellen tiltakozó sztrájkmozgalom. Christiansen, a norvég építőipari munkások szakszervezetének elnöke beszámolt arról, hogy a norvég dolgozók egyre jobban összefognak az ellen, hogy az országot a társadalmi és gazdasági életük politikájának szolgálatába állítsák.

Az amerikai kormánykörök agresszív politikájának célja, hogy gazdaságilag és politikailag leigázzanak más országokat, és az országok bel- és külpolitikáját az amerikai monopóliumok diktálniuk szolgálatába állítsák. Ez a politika az Egyesült Államokban és a tőle függő országokban fegyverkezési hajszára, ez országok gazdaságának háborús vágányokra való átváltására vezetett, ami, hogy amerikai katonai támaszpontokat létesítettek és amerikai csapatokat helyeztek el idegen területeken. Ez a politika csapást mért elsősorban a kapitalista országok munkássztyályaik létérdekeire, de megnyilvánult abban is, hogy a parasztság és a lakosság más rétegeinek helyzete is jelentős mértékben rosszabbodott. A gyarmati országok leigázott népei számára ez a politika az idegen elnyomás, a kettős gyarmati elnyomás fokozódását jelenti.

Az amerikai monopóliumok azt követelik azoknak az országoknak a kormányaitól, amelyeket szolgai feltételű gazdasági és politikai kötelezettségek fűznek az Egyesült Államokhoz, hogy egyoldalú gazdasági politikát folytassanak. Az amerikai monopóliumok az úgynevezett "közösbiztonsági program" és más eszközök segítségével uralkodó helyzetet foglalnak el más kapitalista országok gazdasági életében, megakadályozzák az országok kereskedelmi kapcsolatát a Szovjetunióval, a Kínai Népköztársasággal és más demokratikus államokkal.

/Folyt. köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 23. kiadás

1953. október 17.

196 05 p

/A nemzetközi függetlenség....1.folyt./ M-6 Vö/J/Np Hv Rnd

Ezeket a szavakat Giuseppe Di Vittorio, a Szakszervezeti Világszövetség elnöke mondta és szavai egyhangú helyeslére találtak a kongresszuson.

A kapitalista és gyarmati országok szakszervezeti mozgalma Bécseben összehívott képviselőinek kongresszusi felszólalásai azt mutatják, hogy ebben a harcban, amely a nemzetközi függetlenségért, a külföldi monopóliumok más országok gazdasági életébe és politikájába való beavatkozása ellen folyik, a dolgozók egyre szélesebb rétegei kapcsolódnak be. Venezuelában - mutatott rá Rondon, a venezuelai olajipari munkások szakszervezetének képviselője - nő a külföldi monopóliumok garázdálkodása ellen tiltakozó sztrájkmozgalom. Christiansen, a norvég építőipari munkások szakszervezetének elnöke beszámolt arról, hogy a norvég dolgozók egyre jobban összefognak az ellen, hogy az országot a társadalmi és nemzetközi politikájának szolgálatába állítsák.

Az amerikai kormánykörök agresszív politikájának célja, hogy gazdaságilag és politikailag leigázzanak más országokat, és ez országok bel- és külpolitikáját az amerikai monopóliumok diktatúrájának szolgálatába állítsák. Ez a politika az Egyesült Államokban és a tőle függő országokban fegyverkezési hejszóra, ez országok gazdaságának háborús vágányokra való áttállítására vezetett, arra, hogy amerikai katonai támaszpontokat létesítsenek és amerikai csapatokat helyezzenek el idegen területeken. Ez a politika csapást mért elsősorban a kapitalista országok munkásosztályának létérdekeire, de megnyilvánult abban is, hogy a parasztság és a lakosság más rétegeinek helyzete is jelentős mértékben rosszabbodott. A gyarmati országok leigázott népei számára ez a politika az idegen elnyomás, a kettős gyarmati elnyomás fokozódását jelenti.

Az amerikai monopóliumok azt követelik azoknak az országoknak a kormányaitól, amelyeknek szolgai feltételű gazdasági és katonai kötelezettségek fűznek az Egyesült Államokhoz, hogy egyoldalú gazdasági politikát folytassanak. Az amerikai monopóliumok az úgynevezett "kölcsönös biztonsági program" és más eszközök segítségével uralkodó helyzetet foglalnak el más kapitalista országok gazdasági életében, megakadályozzák az országok kereskedelmi kapcsolatát a Szovjetunióval, a Kínai Népköztársasággal és más demokratikus államokkal.

/Folyt. köv./

/A nemzeti függetlenség.... 2.folyt./ T-6 Vö/W/Np Hy Rud

A kapitalista országok kormánykörének politikája - amely az amerikai monopóliumok diktátumának való behódolás politikája, - a polgári célokat szolgáló termelés csökkentésére, a dolgozók életszínvonalának további süllyedésére, a munkanélküliség növekedésére vezet. Az amerikai monopóliumok féktelen gazdasági terjeszkedése következtében kialakult állapotok kibetnnek a kis- és középpolgárság helyzetére is a kapitalista országok egész sorában. Sőt ez országok egyes kapitalista körrei is, amelyek nem osztoznak a nyereségeken az amerikai monopóliumokkal, mind nyíltabban kifejezésre juttatják elggetlenségüket az ország ügyeibe való külföldi beavatkozás miatt.

Mint Di Vittorio beszámolójában rámutatott, a munkásosztály, amely a nemzet legélelőnőbb, legéletképesebb és leg-észségesebb erőt test sít meg, saját érdekeiért vivó harcával gyszermind ország nemzeti érdekeiért is harcol. A szakszervezetek körül kell egyesíteni minden népréteget, amelynek érdekeit fenyegeti a külföldi imperializmus beavatkozása az ország gazdasági és politikai életébe. A szakszervezetek ilyen irányú tevékenysége elősegíti a feltételek kialakulását ahhoz, hogy létrejöjjön a legészesebb erővel a nemzeti függetlenségért, a monopóliumok népnyzó politikája elleni harcban.

A nemzeti függetlenségért folytatott harccal elválaszthatatlanul összefüggnek azok a feladatok is, amelyek a demokrá- tikus szabadságjogok védelmében várnak a szakszervezetekre. A nemzet- közti agresszív körök, amelyek a háboru előkészítésének, agresszív ömbök megszervezésének, más országok alárendelésének és leigázásá- nek politikáját folytatják és arra törekeznek, hogy minden kapitalis- ta országban a legreakciósebb rendszert juttassák urra, fasiszálják az államépítést. hájszát szerveznek a demokratikus szervezetek és a dolgozók szervezetei ellen. A kongresszuson felolvasták Ben Goldnak, az amerikai szórma- és bőripari munkások szakszervezete elnökének és Pietro Luocinek, a szakszervezet titkárának levelét, amely elmondja, hogy az Egyesült Államokban a szakszervezeti mozgalmat és különösen a haladó szakszervezeteket rendszeresen üldözik. Franciaországban a ható- ságok hosszú ideig börtönben tartották Alain Le Lésopot, a Szakszerveze- ti Világszövetség elnökét és Lucien Molinet, a CGT titkárát. Ezeket a funkcionáriusokat csak a francia közvélemény széles rétegeinek nyomásá- ra helyezték szabadlábra.

/Folyt.köv./

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 24. kiadás

1953. október 17.

176 /

P

/A nemzeti függetlenség.... 2.folyt./ T-6 Vö/W/Np Hy Rud

A kapitalista országok kormánykörtök politikája - amely az amerikai monopóliumok diktátumának való behódolás politikája, - a polgári célokot szolgáló termelés csökkentésére, a dolgozók életszínvonalának további süllyedésére, a munkanélküliség növekedésére vezet. Az amerikai monopóliumok féktelen gazdasági terjeszkedése következtében kialakult állapotok kihatnak a kis- és középpolgárság helyzetére is a kapitalista országok egész sorában. Sőt ez országok egyes kapitalista köröi is, amelyek nem osztóznak a nyereségeken az amerikai monopóliumokkal, mind nyíltabban kifejezésre juttatják elö-gedetlenségüket az ország ügyeibe való külföldi beavatkozás miatt.

Mint Di Vittorio beszámolójában rámutatott, a munkásosztály, amely a nemzet legélel-njöröbb, legélelteképesebb és leg-erősebbesebb erőit test sítii meg, saját érdekeiért vivóit harcával egyszerűsind országá nemzeti érdekeiért is harcol. A szakszervezetek körül kell egyesíteni minden népréteget, amelynek érdekeit fenyegeti a külföldi imperializmus beavatkozása az ország gazdasági és politi-kai életébe. A szakszervezetek ilyen irányu tevékenysége elősegíti a feltételek kialakulását ahhoz, hogy létrejöjjön a leg-szélesebb arc-vonal a nemzeti függetlenségért, a monopóliumok népnuzó politikája elleni harcban.

A nemzeti függetlenségért folytatott harccal el-választhatatlanul összefüggnek azok a feladatok is, amelyek a demokrá-tikus szabadságjogok védelmében várnak a szakszervezetekre. A nemzet-közi agresszív körök, amelyek a háboru előkészítésének, agresszív tömbök megszerzésének, más országok alárendelésének és leigázásá-nak politikáját folytatják és arra törekez-nek, hogy minden kapitalis-ta országban a legreakciósebb rendszert juttassák urlóra, fasiszálják az állampévezetet. hájszát szerveznek a demokratikus szervezetek és a dolgozók szervezetei ellen. A kongresszuson felolvesták Ben Goldnak, az amerikai szőrme- és bőripari munkások szakszervezete elnökének és Pietro Luocinak, a szakszervezet titkárának levelét, amely elmondj, hogy az Egyesült Államokban a szakszervezeti mozgalmat és különösen a haladó szakszervezeteket rendszeresen üldözik. Franciaországban a ható-ságok hosszú ideig börtönben tartották Alain Le Lésport, a Szakszerveze-ti Világszövetség el-nökét és Lucien Molinet, a CGT titkárát. Ezeket a funkcionáriusokat csak a francia közvélemény széles rétegeinek nyomásá-ra helyezték szabadságra.

/Folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 25. kiadás

1953. október 17.

206 25

/A nemzeteti függetlenség... 3. folyt./ T.5 Vö/J/Np Hy Rud

A kapitalista országok reakciós kormánykört terbevették a demokratikus szabadságjogok megsértését. Ebben a törekvésükben a szakszervezetekre igyekeznek csapást mérni, mert ezek a legnagyobb tömegeket egyesítő népi szervezetek. A kapitalista monopóliumok meg akarják fosztani a dolgozókat gazdasági és politikai érdekeik védelmében való kollektív fellépés jogától, elsősorban a sztrájkjogtól. A fasiszta kormányok példája nyomán a kapitalista monopóliumok a szakszervezeteket meg akarják fosztani függetlenségüktől és olyan kormányzatszerkek alá akarják őket rendelni, amelyek legnagyobb pesztjeit a monopóliumok képviselői foglalják el.

A történelmi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a hatalmon lévő monopóliista csoportok a szakszervezeti szabadságjogok eltörlése után áttérnek az összes többi demokratikus szabadságjogok megsértésére. Adenauer militarista klkkja Nyugat-Németországban már nyíltan erre az utra lépett. A banni kormány megszüntet a nép demokratikus jogait, bebörtönzi a haladó gondolkodó személyeket, a nyugatnémetországi Bundestag pedig szakszervezetellenes törvényt fogadott el, amelynek alapján a dolgozók jogainak védelmében sikraszálló üzemi bizottsági tagokat el lehet bocsátani. A nyugatnémetországi hatóságoknak a szakszervezetek ellen irányuló intézkedései a német militarizmus és fasiszmus feltámasztását célzó népellenes politikájuk szerves alkotórészt jelentik.

A szakszervezetek jogainak védelme elválaszthatatlanul összefügg a demokratikus szabadságjogokért és a békéért folytatott általános harccal. Aki a kapitalista országokban az alkotmányos jogokat, a személyes szabadságot, a sajtószabadságot védelmezi, sikraszáll a faji és egyéb megkülönböztetések ellen, harmonnia kell a szakszervezeti jogok védelméért is. E jogok fenntartása a demokratikus szabadságjogok biztosításának egyik legfontosabb feltétele. A szakszervezetek védelme zve a demokratikus szabadságjogokat a reakciós erők támadásával szemben a erősítik kapcsolataikat minden néppel, szőlőkön nemzeteti mozgalmat szerveznek, amely nélkül a demokratikus szabadságjogok nem érvényesülhetnének.

A kongresszus bebizonyította, hogy a kapitalista és imperialista elnyomás alatt sínylődő országok szervezett dolgozóinak milliói magasra emelik a nemzeteti függetlenségért és a demokratikus szabadságjogokért folytatott harc zászlaját.

/Foly t. köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 26. kiadás

1953. október 17.

206 25 p

/A nemzeti függetlenség... 4.folyt./ T-6 Vö/J/Np Hy Rud

E nemzetközi összejövetelen, amely a munkásmozgalom történetében a legtöbb dolgozót képviselő összejövetel volt, a küldöttek felszólalásukban rámutattak arra, hogy azok a nagy történelmi sikerek, amelyeket a Szovjetunió a boldog és szabad élet építésében elért, a népi demokratikus országok dolgozóinak mindennapi munkájuk során elért sikerei új erőt és meggyőződést öntenek a kapitalista és gyarmati országok szakszervezeti mozgalmának harcosaiba. R. Carran, Brit-Guyana küldötte a kongresszuson a következőket mondotta: "Kedves Elvtársak! Mi, akik rabságban élünk, büszkeséggel és lelkesedéssel tekintünk a Szovjetunió eredményire, a népi Kína és a népi demokratikus országok sikereire. Ezek az országok lelkesítettek bennünket és elszántágot adnak a további harcra."

Nem kétséges, hogy a kapitalista, gyarmati és függő országok népei sikert aratnak ebben az igazságos harcban, amelyet életbavágó érdekeikért, nemzeti függetlenségükért, a demokratikus szabadságjogokért és a békéért folytatnak. Előrehaladásukat semmiféle erő nem tudja megállítani. /MTI/

Csehszlovákia átadta Franciaországnak 77 olyan francia állampolgár földi maradványait, akiket a német fasiszták a második világháború előtt elhurcoltak hazájukból

BE & IK/Lt/Np Mi Kor P r á g a, 1953. október 17. /MTI/ 2

Cheb-ben, Csehszlovákia határmenti városában pénteken kegyeletes ünnepség keretében átadták Franciaország képviselőinek 77 olyan francia állampolgár földi maradványait, akiket a német fasiszták kényszermunkára hurcoltak el hazájukból. 1945 március 15-én ez a 77 elhurcolt francia állampolgár repülőtéradák következtében életét veszítette.

Az ünnepségen résztvett J. Vodicka, az antifasiszta harcosok szövetségének elnöke, a csehszlovák külügyminisztérium képviselői, Franciaország prágai nagykövetségének diplomáciai képviselői.

J. Vodicka bucsuztató beszédében kiemelte: Az áldozatok emlékére fogadjuk meg, hogy megakadályozzuk az új háború kitörését és megvédjük a világ békéjét.

Franciaország prágai nagykövetségének ügyvivője mondta: ezután köszönetet a csehszlovák hatóságoknak az áldozatok sírjáról történt gondoskodásért. ----

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 27. kiadás

1953. október 17.

206 36

P

Lemondott a ceyloni igazságügyminiszter

26 ö FA/SH/Np
Q V Kor

1953. október 17. /MTI/

A "Reuter" cölombói jelentése szerint szombaton benyújtotta lemondását Radzsepaksza, ceyloni igazságügyminiszter és kivált a négy nappal ezelőtt megalkult új kormányból.

A "Washington Post" Nixon távolkeleti utjáról

27 ö FA/SH/Np
u D Kor

Washington, 1953. október 17. /MTI/

Elliston, a "Washington Post" szemleírója Nixon távolkeleti utjával foglalkozik egyik cikkében. Bevezetőül utal arra, hogy Nixon körutja során már nem hangoztatta olyan mértékben az "erő politikáját", mint régebben, miután a legutóbb kialakult ázsiai helyzet ezt nem engedte meg. A cikkíró ezzel kapcsolatban a fogalmazás megváltoztatását javasolja az amerikai külpolitika intézőinek:

"Mielőtt új távolkeleti politikát lehetne kialakítani - írja - sok mindent újra meg kell tanulni. Mindenekelőtt meg kell tanulni azt, hogy katasztrófális dolog a távolkeleti politikát kommunistaellenes keresztetűdjéret jegyében megfogalmazni."

Elliston ezután Knowland szenátor agresszív kijelentésére céloz, aki ugyancsak a Távol-Keletről tért vissza nemrégiben és uszító kijelentéseket tett.

"A kaliforniai szenátor /mármint Knowland/ köp-telen felismerni azt, /A cikkíró itt az amerikai politika módosításának szükségességére utal./ Wellington herceg waterlooi mondásával élve, róla is el lehet mondani azt, hogy ha nem is ijeszti meg ellenségeinket, mindenesetre megijeszti barátainkat."

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 28. kiadás

1953. október 17.

10 6 35 P

A. J. Visinszkij beszéde a Biztonsági Tanács 1953. október 15-i ülésén
28 T-49 pi/SL/Np Hy Kor New York, 1953. október 17./TóSzSz/

A Biztonsági Tanács mostani ülését - mondotta A. J. Visinszkij - kérésünkre hívták össze Trieszt Szabad Terület kormányzója kinevezése kérdésének megvitatására, az Egyesült Államok és Nagy-Britannia kormányának folyó év október 8-án tett olyan értelmű nyilatkozatával kapcsolatban, amely szerint elhatározták: átadják az olasz kormánynek a jelenleg angol-amerikai közigazgatás alatt álló Trieszt Szabad Terület "A" övezetének igazgatását.

Az Egyesült Államok és Nagy-Britannia kormányának ez a lépése Trieszt Szabad Terület kettéosztását jelenti. Ez a lépés megszegi az Olaszországgal 1947 február 10-én kötött békeszerződésnek azokat a feltételeit, amelyek az említett terület létrehozására vonatkoznak.

Mint ismeretes, az 1947 szeptember 15-én hatályba lépett olasz békeszerződés 21. cikkelye előírja Trieszt Szabad Terület létrehozását azon a területen, amely egyfelől az Adriai-tenger, másfelől az említett szerződésben meghatározott határok között fekszik. Trieszt Szabad Területet - amint a 21. cikkely leszögezi - egyaránt elismerik a szövetséges és egyesült hatalmak és Olaszország, amelyek meggyőzték abban, hogy Trieszt Szabad Terület integritását és Trieszt Szabad Terület függetlenségét az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsának kell biztosítani. /Folyt.köv./

Szerkesztőségünk figyelmébe!

Az anyag a továbbiakban a 7. str.ig légkörös.
Ezt a részt később fogjuk adni. /MTI/

2

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 29. kiadás 1953. október 17. 26 40 p

/A. J. Visinszkij beszéde.... folyt./ T-49 pi/SL/Np Hv Kor
7 st.

Végül javasoltuk Flückiger svájci ezredest, akit először Jebb javasolt Nagy-Britannia részéről. De ez a javaslat sem járt sikerrel.

E jelöltek közül egyet sem fogadott el a Biztonsági Tanács, tekintettel arra az álláspontra, amelyet - mint most rámutattam - egyesekkel szemben az angol képviselő, másokkal szemben az Egyesült Államok képviselője, ismét másokkal szemben a francia képviselő foglalt el.

Ami azonban valóban jellemző, az az, hogy mihelyt a Szovjetunió képviselője beleegyezését adta a nyugati hatalmak állásába, ugyanezek a hatalmak nyomban siettek elutasítani ezt a jelöltet. Attól a pillanattól kezdve, hogy a szovjet képviselő kijelentette: "Támogatjuk jelöltségét", az a jelölt alkalmatlan lett a többiek számára. Nem akarok bőbeszédű lenni, csak arra hívom fel figyelmüket, mi volt a helyzet például dr. Buissierer jelöltségével, akit Belgium terjesztett elő, támogattott Franciaország, az Egyesült Államok és az Albizottság. Amint a szovjet képviselő bejelentette, hogy ő is támogatja Buissierer jelöltségét, az Egyesült Államok akkori képviselője a Biztonsági Tanácsban kijelentette, hogy az Egyesült Államok nem fogja támogatni dr. Buissierer jelöltségét, jóllehet az Egyesült Államok egészen addig beleegyezett ebbe a jelölésbe. Ezt mondják nekünk: "Nem lehetett megegyezni". Ilyen körülmények között, természetesen, nem lehetett megegyezni.

8 str.

De nem ez volt az egyedüli eset. Így volt ez akkor is, midőn Jugoszlávia és Franciaország Ascaratot javasolta. Csak az kellett, hogy a Szovjetunió képviselője beleegyezését adja ehhez a jelöltséghez, Franciaország képviselője, - aki a jugoszláv delegátussal együtt maga javasolta Ascaratot Triest Szabad Terület kormányzójaként - tüstént kijelentette, nem tudja érvényben maradni Franciaországnak ez az indítványa. Ezzel lényegében megtagadta annak a jelöltnak támogatását, akit maga javasolt és a jelölés természetesen elbukott. Azután Cadogan, Nagy-Britannia képviselője kijelentette, hogy ő pedig egyáltalán senkit sem támogathat az előterjesztett jelöltek közül. Tizenkét jelölt volt. Különböző kombinációk után jutottak erre a Biztonsági Tanács tagjai, Nagy-Britannia képviselője azonban nem volt hajlandó senkit sem támogatni. /Folyt. köv./

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 30. kiadás

1953. október 17.

106 50 p

/A. J. Vicinskij beszéde.... folyt./ TL 49 Lj/Am/Np Hy Kor *106 50 p*

8 str. folyt.

Igy Trieszt Szabad Terület kormányzója kinevezésének kérdése a levegőben lógott. Világos volt, hogy az említett kormányok mindent elkövetnek, hogy kitérjenek Trieszt Szabad Terület kormányzójának kinevezése elől, hogy kitérjenek az Olaszországgal kötött békeszerződés Trieszt Szabad Terület megalakítására és első sorban a terület kormányzója kinevezésére vonatkozó határozmányainak teljesítése elől.

9 str. pi/SL

Egy olyan intézkedésnek a jelentősége, mint amilyen a kormányzó kinevezése, aligha szorul különösebb magyarázatra. Elégendő emlékeztetni a Trieszt Szabad Terület ideiglenes igazgatásáról szóló szabályzat 4. cikkelyére, amely megállapítja, hogy a kormányzó első kötelessége a közrend és a közbiztonság fenntartásának biztosítása. Emlékeztetni kell a szabályzat más cikkelyire is, amelyek meghatározzák a kormányzó feladatkörét a Trieszt területén tartózkodó amerikai, brit és jugoszláv fegyveres erőkkel szemben.

Mindezen tények világánál különösen nyilvánvalóvá válik, hogy az Egyesült Államok és Nagy-Britannia kormánya megszegte az Olaszországgal kötött békeszerződést. Ez a szerződésszegés juttott kifejezésre a kormányok folyó év október 8-i legutóbbi nyilatkozatában. Ez a nyilatkozat összefügg a három hatalom 1948 március 20-i nyilatkozatával, amikor is a három hatalom törvénytelen határozatot hozott arról, hogy Trieszt Szabad Területet Olaszország szuverénitása alá helyezi, amely szuverénitást Olaszország - mint már emlékeztettem önöket erre - a békeszerződés hatálybalépésének pillanatában, vagyis 1947 szeptember 15-én elvesztette.

A szovjet kormány 1948 április 13-i jegyzékében rámutatott arra, hogy az Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Franciaország nyilatkozatában foglalt javaslat, - amely szerint az Olaszországgal kötött békeszerződés egyik vagy másik része felülvizsgálásának kérdését levélváltás útján, vagy külön-értekezlet keretében kell eldönteni, mint ennekidején javasolták, - elfogadhatatlan, mert sérti a demokratizmus elemi elveit.

/Folyt. köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 31. kiadás

1953. október 17.

11 6 15 p

/A. J. Visinszkij beszéde.... folyt./ T-49 Lj/Am/Np Hy Kor
10. str.

Ez természetesen az Olaszországgal kötött békeszerződés megszegése lett volna.

Az Olaszországgal kötött békeszerződésnek az Egyesült Államok és Nagy-Britannia által történt megsértése, valamint Trieszt Szabad Terület demilitarizálásának biztosítására vállalt kötelezettségek megsértése kifejezésre jutott abban, hogy Triesztet törvénytelen idegen haditengerészeti támaszponttá változtatták, amelynek az északatlanti több katonai tervében fontos szerep jut. Ez az angol-amerikai haditengerészeti támaszpont - mint mondottam - törvény sértő, mert nincs olyan kikötés sem a békeszerződésben, sem bármely más nemzetközi jellegű egyezményben, amely az Egyesült Államok és Anglia kormányait feljogosítaná, hogy Triesztben ilyen támaszpontjuk legyen.

Mi több, Trieszt Szabad Terület állandó statutumának harmadik cikkelye világosan megtiltja, hogy bárki fegyveres erőket tartson Triesztben, ha ezt a Biztonsági Tanács nem rendelte el. Következésképpen, ha lehet is fegyveres erőket tartani, csak a Biztonsági Tanács által megszabott korlátok között. Trieszt Szabad Terület katonai tekintetben nem szabad túlhaladja azt, amire akkor gondoltak, midőn az inént általában említett rendelkezést beiktatták a békeszerződésbe.

Az olasz sajtó, a többi között a "Giornale di Trieste" nyíltan hangoztatja, hogy Trieszt a szó teljes értelmében hidfőállás, a "Popolo", a kormányon lévő Keresztény-Demokrata Párt lapja pedig már 1951-ben nyíltan követelte a békeszerződés felszámolását, mint hogy az - mondja a lap - ellentétben áll Olaszországnak az Északatlanti Egyezményben vállalt kötelezettségeivel.

11 str. pi/SL

Nem véletlen, hogy az annakidején csapott ilyen irányú sajtólármát támogatta Sforza akkori külügyminiszter, aki a saját és De Gasperi akkori miniszterelnök nevében szószerint a következőt mondotta: "Ünnepélyesen ki kell jelenteni, hogy Olaszország és a szövetségesek - a három nyugati hatalom - közötti viszonyokat mosttól fogva kizárólag az Atlanti Egyezmény elvei szabályozzák és hogy a szövetségesek eltenetetteknek tekintik a békeszerződésben uralkodó elveket."

/Folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 32. kiadás

1953. október 17.

216 20 P

/A.J. Visinszkij beszéde.... folyt./ T-49 pi/SL/Np Hy Kor

11 str.folyt.

Lám, milyen nyílt beismerés az olyan felelős emberek részéről, mint az olasz külügyminiszter és az olasz miniszterelnök. Ezt a nyilatkozatot nem cáfolták meg a nyugati hatalmak, nem is tiltakoztak, nem is tiltakozhattak ellene, mint hogy az természetesen teljesen megfelel az Egyesült Államok és Nagy-Britannia terveinek, teljes mértékben megfelel a valóság-gyökere! A békeszerződés t és elveit a három nyugati hatalom - amely aláírta az Olaszországgal kötött békeszerződést - elte-
tettek t-kinti... E három hatalom és Olaszország azt tartja kötelezőnek magára nézve, hogy csupán az Északatlanti Egyezmény vagy több elveit tartsa szem előtt. Mindig támadó tömbről beszélünk és most is támadó tömbről beszélünk, amely háborús-agresszív célokat tűz maga elé. Ez a tömb iránykodik Nyugat-Németországot és a vensvágyó, volt hitlerista tábornokok vezetés alatt álló katonai alakulatait is bevonni az ugynevezett "európai védelmi közösség" létrehozásába, amelynek valóban semmi köze sincs a védelem feladataihoz.

12 str.Lj/Aa

Erről most már ne is beszéljünk, mert lesz még alkalom, hogy ezt részletesebben megvitassuk és nem akarok tullepni Trieszt Szabad Terület kérdésének keretein.

Ha azonban megvizsgáljuk az Amerikai Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Franciaország Triesztre vonatkozó politikáját azt követően, hogy az Olaszországgal kötött 1947 évi békeszerződés érvénybe lépett, akkor teljesen világossá válik, hogy az adott körülmények között semmiféle békés politikáról nem lehet szó. Nézzük például az 1948 évi nyilatkozatot. Ez a nyilatkozat arra irányul, hogy visszajuttassa Olaszországnak Trieszt egész területét. Ez a békeszerződés nyilvánvaló megsértése volna és feltétlenül nemzetközi bonyodalomra vezetne. Világos, hogy olyan lépés, mint az 1948. évi nyilatkozat, nemcsak hogy nem segíthette elő a nemzetközi kapcsolatok megjavítását, hanem éppen ellentétes következményekhez vezetett. Világos, hogy itt olyan célokra törekedtek, amelyeknek semmi közük sem volt a békés kapcsolatok megszilárdításának feladatához. Nem titkolta ezt az amerikai sajtó egy része sem, amely kifecsegte az Egyesült Államoknak előtte ismeretes diplomáciai titkait.

/Folyt.köv./

II

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 33. kiadás

1953. október 17.

246 30 p

/A.J.Visinszkij beszéde.... folyt./ T-49 Lj/A4/Np Hy Kor

Az amerikai sajtó az október 8-i nyilatkozattal kapcsolatban megállapítja, hogy az Egyesült Államok megértette, "fennáll annak veszélye, hogy Olaszország nem lesz hajlandó ratifikálni az európai védelmi közösségről szóló szerződést, ha Trieszt kérdését nem oldják meg Olaszország javára, vagy nem tesznek legalább is határozott gesztust e tekintetben."

13. str. pi/SL

Lodge ma a következőket mondotta Trieszttel kapcsolatban október 8-i nyilatkozatukról: "Döntöttünk..." Nem mondotta meg, mi ennek a döntésnek a célja. De az előbb elmondottakból világos, hogy a cél: nyomást gyakorolni a megfelelő kormányokra, hogy ratifikálják az ugyanevű európai védelmi közösségről szóló szerződést. Ez a közösség pedig nem más, mint az északatlanti támadó tömeg része.

Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy az Olaszországgal kötött békeszerződés Trieszt Szabad Területre vonatkozó oikkelyeinek nem teljesítése következtében /akossága nem élhet szokkal a demokratikus jogokkal, amelyek Trieszt Szabad Terület állandó statutumában foglaltak. /Trieszt

A szovjet kormány több ízben követelte az Olaszországgal kötött békeszerződés megszegésének megszüntetését, az Olaszországgal kötött békeszerződés feltétlen teljesítését és azoknak az intézkedéseknek végrehajtását, amelyeket az említett szerződés Trieszt Szabad Területre vonatkozóan előír.

Egészen tarthatatlanok ezért az Egyesült Államok és Nagy-Britannia kormányának az október 8-i nyilatkozatban kifejezésre jutó kísérletei, hogy úgy állítsák be a dolgot, mintha Trieszt Szabad Területtel kapcsolatos intézkedéseiket az váltotta volna ki, hogy lehetetlen volt meggyezésre jutni az olasz békeszerződést aláíró többi országgal a Szabad Terület állandó igazgatásának létrehozása felől úgy, amint azt a szerződés előírja.

Az a nagyszámú tény, amelyről már beszéltam - azt mutatja, hogy éppen az Egyesült Államok és Nagy-Britannia hiúsította és hiúsítja meg az Olaszországgal kötött békeszerződés Trieszt Szabad Terület felállítására vonatkozó feltételeinek teljesítését.

/Folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 33. kiadás

1953. október 17.

216 30 p

/A. J. Visinszkij beszéde.... folyt./ T. 49 Lj/Ah/Np Hy Kor

Az amerikai sajtó az október 8-i nyilatkozattal kapcsolatban megállapítja, hogy az Egyesült Államok megértette, "fennáll annak veszélye, hogy Olaszország nem lesz hajlandó ratifikálni az európai védelmi közösségről szóló szerződést, ha Trieszt kérdését nem oldják meg Olaszország javára, vagy nem tesznek legalább is határozott gesztust e tekintetben."

13. str. pi/SL

Lodge ma a következőket mondotta Trieszttel kapcsolatos október 8-i nyilatkozatukról: "Döntöttünk..." Nem mondotta meg, mi ennek a döntésnek a célja. De az előbb elmondottakból világos, hogy a cél: nyomást gyakorolni a megfelelő kormányokra, hogy ratifikálják az ugynev-zett európai védelmi közösségről szóló szerződést. Ez a közösség pedig nem más, mint az északatlanti támadó tömeg része.

Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy az Olaszországgal kötött békeszerződés Trieszt Szabad Területre vonatkozó cikkelyeinek nem teljesítése következtében /akossága nem élhet azokkal a demokratikus jogokkal, amelyek Trieszt Szabad Terület állandó statutumában foglaltak. /Trieszt

A szovjet kormány több ízben követelte az Olaszországgal kötött békeszerződés megszegésének megszüntetését, az Olaszországgal kötött békeszerződés feltétlen teljesítését és azoknak az intézkedéseknek végrehajtását, amelyeket az említett szerződés Trieszt Szabad Területre vonatkozóan előír.

Egészen tarthatatlanok ezért az Egyesült Államok és Nagy-Britannia kormányának az október 8-i nyilatkozatban kifejezésre jutó kísérletei, hogy úgy állítsák be a dolgot, mintha Trieszt Szabad Területtel kapcsolatos intézkedéseiket az váltotta volna ki, hogy lehetetlen volt meggyezésre jutni az olasz békeszerződést aláíró többi országgal a Szabad Terület állandó igazgatásának létrehozása felől úgy, amint azt a szerződés előírja.

Az a nagyszámú tény, amelyről már beszéltünk - ezt mutatja, hogy éppen az Egyesült Államok és Nagy-Britannia hiúsította és hiúsítja meg az Olaszországgal kötött békeszerződés Trieszt Szabad Terület felállítására vonatkozó feltételeinek teljesítését.

/Folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 34. kiadás

1953. október 17.

216 45 p

/A. J. Visinszkij beszéde... folyt./ T. 49 Lj/Am/Np Hy Kor

14. str.

A szovjet kormány 1951 november 17-i és 1952 június 24-i jegyzékében felhívta az Egyesült Államok és Nagy-Britannia kormányának figyelmét arra, hogy Trieszt Szabad Terület kettésztsága, - amit az Egyesült Államok és Nagy-Britannia kormánya most a békeszerződést megszegve végrehajt, - csak újabb bonyodalmakat okozhat Európának ebben a térségében és elkerülhetetlenül fokozza a surlódásokat az államok között, mindenekelőtt a Triesttel határos államok között és fenyegeti a békét és a biztonságot ebben a térségben.

Mindaz, ami most a nemzetközi kapcsolatoknak e területét érintve szemünk előtt lejátszódik, azt bizonyítja, hogy az olyanfajta lépések, mint az október 8-i nyilatkozat, az Egyesült Államok és Nagy-Britannia magán-megállapodását jelentik az Olaszországgal kötött békeszerződés többi aláírójának háta mögött. E magán-megállapodásnak az a célja, hogy végleg eltelessék a békeszerződést, ami azt jelenti, hogy az Egyesült Államok és Nagy-Britannia konokul arra törekszik, hogy ne nevezzék ki a kormányzót, ne alakítsák meg a kormányzótanácsot, /sem az ideiglenest, sem az állandót/, ne terentsék meg Trieszt Szabad Terület alkotmányát, ne vonják ki e területéről a külföldi csapatokat, és tartsák fenn törvénytörő módon létesített haditengerészeti támaszpontjukat.

15 str. pi /SL

Elvárjuk, hogy a Biztonsági Tanács visszatér arra az utra, amelyen kezdettől fogva járnia kellett volna, hogy elérje azt a célt, amely az 1947. évi békeszerződés tűz elő. Ezért javasoljuk a Biztonsági Tanácsnak, fogadjon el a következő határozati javaslatot:

"Figyelembe véve, hogy az 1947. szeptember 15-én életbelépett olasz békeszerződésnek Trieszt Szabad Terület megteremtésére vonatkozó részét mindazidáig nem teljesítették, Trieszt térségét pedig az olasz békeszerződés feltét eleinek megszegésével törvénytelenül külföldi katonai és haditengerészeti támaszponttá változtatták; megjegyezve, hogy Trieszt Szabad Területnek az Egyesült Államok és Nagy-Britannia kormányai részéről az olasz békeszerződés megszegésével megvalósítandó felosztása az államok, mindenekelőtt a Trieszt Szabad Területtel határos országok közötti surlódások fokozására vezet és veszélyezteti a békét és a biztonságot Európa e térségében;

/Folyt.köv./

TL

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 35. kiadás

1953. október 17.

2/6

85

P

/A. J. Vid nezkiy beszéde.... folyt./ T-49 pi/SL/Np Hy Kor

11/10/1

15 str. folyt.

figyelembe véve, hogy miután nem teljesítették az olasz békeszerződésnek Trieszt Szabad Területre vonatkozó rendelkezéseit, a Szabad Terület lakossága nem élhet a Szabad Terület állandó statutumában előírt demokratikus jogokkal;

a Biztonsági Tanács, figyelembe véve az olasz békeszerződés 6. mellékletének 11. cikkelyét, valamint az Egyesült Államok, Nagy-Britannia, Franciaország és az Szovjetunió külügyminiszterei tanácsának 1946. december 12. évi kelt és Trieszt Szabad Terület kormányzójának kinevezésére vonatkozó határozatát, elhatározza:

1. Trieszt Szabad Terület kormányzójává nevezzék ki Flückiger szredest;

2. haladéktalanul léptessék életbe a Trieszt Szabad Terület ideiglenes rendjéről szóló határozatot;

3. alkítsák a békeszerződés feltételeinek megfelelően Trieszt Szabad Terület ideiglenes kormányzótanácsát;

4. a kormányzó kinevezésétől számított három hónapon belül léptessék életbe Trieszt Szabad Terület állandó statutumát.

/Folyt. köv./

R

Szerkesztőségnek figyelembe!

Az anyag a továbbiakban /a/16. str./ léggörös. Ezzel a részlet később fogjuk adni. /MTI/

M T I K U L F Ö L D I H I R E K

K 36. kiadás

1953 október 17.

2 / óra 30 perc

/A.J.Visinszkij beszéde.../ F-49 pi/SL/Lt Hy Kor
szerkesztőségek figyelmébe!

Az alábbiakban közöljük a korábban légkörösnek jel-
zett részeket, a 2. str.-tól.

2. str. Ily módon minden olyan cselekedet, amely Trieszt Szabad Terület integritása és függetlensége ellen irányul, megsértése az Olaszországgal kötött békeszerződésnek, amely - mint ismeretes - 1947 szeptember 15-én lépett hatályba. De éppen ilyen cselekedetek - vagyis a békeszerződés megszegése - azok az intézkedések, amelyeket az Egyesült Államok és Nagy-Britannia kormánya az "A"-övezettel kapcsolatban hozott, anint ezt az Egyesült Államok és Nagy-Britannia kormányának október 8-i nyilatkozata bizonyítja.

Az Olaszországgal megkötött békeszerződés 21. cikkelye szintén előírja, hogy a békeszerződés hatálybalépése után Olaszország szuverenitása a Trieszt Szabad Területet képező triezsti vidék fölött megszűnik, hogy Trieszt Szabad Terület felett a továbbiakban nem lesz olasz szuverenitás. Pontosabban ezt állapítja meg a békeszerződés 21. cikkelye. A 21. cikkely kimondja, hogy ezután Trieszt Szabad Területet a külügyminiszterek tanácsa által összehívott és Biztonsági Tanács által jóváhagyott, az ideiglenes igazgatásról szóló szabályzatnak megfelelően fogják kormányozni. A békeszerződés értelmében ez a szabályzat érvényben marad addig az időpontig, amelyet a Biztonsági Tanács Trieszt Szabad Területnek a Biztonsági Tanács által jóváhagyott állandó statutuma hatálybalépésének időpontjaként jelöl meg.

str. Lj/Am Mint ismeretes, az Olaszországgal 1947 február 10-én kötött békeszerződéshez két különleges - 6. és 7. számú - mellékletet csatoltak. E mellékletek részletesebben meghatározzák Trieszt Szabad Terület megszervezésének elveit, valamint a terület államvédelmi és igazgatásának forrásait.

/Folyt.köv./

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K. 17. kiadás

1953 október 17.

22 óra

perc

/A. J. Visinszkij beszéde... folyt./ T-47 Lj/Am/Lt Hy Kor

Trieszt Szabad Területnek ezeknek megfelelően demilitarizáltnak és semlegesnek kell lennie. Emellett utalás történik arra, hogy semmiféle fegyveres erőnek sem szabad Trieszt Szabad Területen tartózkodnia, ha ezt a Biztonsági Tanács nem rendelte el. A békeszerződés szerint Trieszt Szabad Terület határain belül semmiféle katonai jellegű alakulatot, semmiféle hadgyakorlatot, semmiféle hasonló jellegű tevékenységet nem szabad megtűrni. Ez az első legfontosabb elv, amelynek Trieszt Szabad Terület megteremtése alapjául kell szolgálnia.

Az állandó statutum negyedik cikkelye előírja, hogy a Szabad Terület alkotmányának biztosítania kell az emberi jogokat és az alapvető szabadságjogokat. Erről szól az állandó statutum külön tízedik cikkelye, amely előírja, hogy Trieszt Szabad Terület alkotmányát a demokratikus elveknek megfelelően kell megalkotni és azt Trieszt Szabad Terület alkotmányozó gyűlésének kell elfogadnia.

Ily módon semmi kétség sem fér hozzá, milyennek kell lennie politikai tekintetben annak az úgynevezett Trieszt Szabad Területnek. Ennek az alkotmánynak azokon az elveken kell alapulnia, amelyeket az Olaszországgal kötött békeszerződés kifejt, s amelyek megvalósítása feljogosítja a területet a Trieszt Szabad Terület elnevezés viselésére, minthogy az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok biztosítása nélkül, Trieszt demilitarizálása és demokratizálása nélkül sem lehet arról, hogy az a terület valóban szabad terület lesz.

Meg kell mondanom, hogy mind az állandó, mind az ideiglenes statutumban megkülönböztetett helyet foglal el Trieszt Szabad Terület kormányzójának kérdése, akit - mint a békeszerződés előírja - a Biztonsági Tanácsnak kell kineveznie. Ezután az Olaszországgal kötött békeszerződés VII. függeléke 2. cikkelyének értelmében meg kell alakítani az ideiglenes kormányzatot; össze kell hívni az alkotmányozó gyűlést és ki kell dolgozni, amint fentebb monadtuk, Trieszt Szabad Terület alkotmányát. Végül, a békeszerződés előírja /és Lodge ur itt kiegészítő választ tehet a Triesztben tartózkodó fegyveres erőket illető kérdésre/, hogy a kormányzó hivatalbalépését követő 135 nap után arról a területéről az összes külföldi csapatokat ki kell vonni.

/Folyt.köv./

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 38. kiadás

1953 október 17.

17. óra 15 perc

/A.J.Visinszkij beszéde....Folyt./ T-49 pi/SL/Lt Hy Kor

/4.str.Folyt./

A szerződés előírása szerint az összes külföldi csapatok ott tartózkodhatnak eddig az időpontig, ezt azonban semmiképen nem szabad összekérni e terület haditengerészeti támaszponttá való átalakításával, mert egészen más dolog az a jelentéktelen fegyveres erő, amelyet az Egyesült Államok és Nagy-Britannia az "A"-övezetben, Jugoszlávia pedig a "B"-övezetben tarthat, és merőben más dolog a haditengerészeti támaszpont.

5.str. Lj/4m Rá kell mutatni arra is, hogy a négy hatalom - az Amerikai Egyesült Államok, Nagy-Britannia, a Szovjetunió és Franciaország - külügyminisztereinek tanácsa még 1946 december 12-én határozatot hozott, amelynek értelmében az említett hatalmak kötelezettséget vállaltak, hogy az Olaszországgal kötött békeszerződés érvénybe lépésével - azaz 1947 szeptember 15-ével - egyidejűleg biztosítják, hogy a Biztonsági Tanács kinevezze Trieszt Szabad Terület kormányzóját.

Ime, ez a tényleges képe annak, aminek történnie kellett volna és ami történik az ugynevezett Trieszt Szabad Területre vonatkozóan. Ime, azoknak a kötelezettségeknek a képe, amelyeket az Amerikai Egyesült Államok, Nagy-Britannia, Franciaország, a Szovjetunió és az Olaszországgal kötött békeszerződést aláíró további tizenhét ország magára vállalt. Ezek az országok aláírték az Olaszországgal kötött békeszerződést, de - azután, hogy ezt a békeszerződést elkezdték szabdalni, lépten-nyomon megszegve azt, kezdve az 1948 március 20-i nyilatkozattal, sőt már azt megelőzően is.

A békeszerződésnek e kötelezettségeket tartalmazó határozmányait nem teljesítették annakidején, és nem teljesítették azokat minmostanáig sem, minthogy az Amerikai Egyesült Államok és Nagy-Britannia kormánya megsértette a békeszerződésben Trieszt Szabad Terület megalkotására vonatkozóan vállalt kötelezettségeit.

/ még sem kérdezték

/Folyt.köv./

MTI KULFÖLDI HIRTEK

K 39. kiadás

1953 október 17.

22 óra /17perc

/L.J.Visinszkij beszéde... olyt./ T-49 pi/SL/Lt H. Kor

16. str.

Az eddig részletezett kötelezettségek teljesítése felé Trieszt Szabad Terület kormányzója kinevezésének kellett volna lennie az első lépésnek. Ezt a pontos intézkedést azonban mindeddig nem hajtották végre, mert az Egyesült Államok és Nagy-Britannia kormánya elutasította a kormányzói tisztségre javasolt jelölteket, süllyelhet elutasításukra semmi alap nem volt.

Meg kell mondani, hogy amikor a Biztonsági Tanács Trieszt Szabad Terület kormányzó-jelöltjének kinevezését tárgyalta, a Szovjetunió állástfoglalt több jelölés mellett. A Szovjetunió incitívnyozta kormányzóként Georg Branting ismert svéd szenátort, s ezt a jelölést akkor a Biztonsági Tanácsban Jugoszlávia is támogatta. A Szovjetunió jelölte Nold norvég tábormokot, Dejean francia nagykövetet. Hoppenot ur, a Szovjetunió Dejeant javasolta, ön pedig ellene szavazott, arra hivatkozva, hogy a kormányzó nem lehet egyik nagyhatalom állampolgára. Javasoltuk a kormányzói tisztségre Stangot, Norvégia legfelső bíróságának elnökét, akit eredetileg Jugoszlávia terjesztett elő. Javasoltuk Escaratet, a köztársasági Spanyolország nagykövetét. Ugyancsak tőlünk ered Deer tábormok jelölése, akit támogatott Jugoszlávia is. Végül, javasoltuk dr. Buisserer volt belga belügyminisztert. Ezt a jelölést Franciaország és az Egyesült Államok is támogatta, támogatott továbbá az az albizottság, amelyet a Biztonsági Tanács külön a különböző jelölések megvizsgálására és az incitívny előkészítésére nevezett ki.

/folyt.köv./

Szerkesztőségek figyelmébe!

Ezzel a beszéd légkörös részait, az utolsó 16. str. kivételével pótoltuk.

A 16. str.-t később adjuk. /MTI/

M T I K Ü L T Ö L D I H I R E K

K 40. kiadás

1953 október 17.

22 óra 25 perc

Incidens Transzjordánia és Izrael határán - A három nyugati nagyhatalom az incidens ügyét a Biztonsági Tanács elé viszi

29. ö Rud/SL/Lt Kor P á r i z s , 1953 október 17./MTI/
Y-Ho "n

C-br Az "Afr" jelentése szerint Transzjordánia és Izrael határán csütörtökön éjtelezaka súlyos incidens történt. Az "Afr" szerint izraeli katonák megtámadták a határ mentén fekvő Kibjotranszjordániai falut. Az összecsútközés során 54 személy vesztette életét.

Van Bunnicko, az ENSZ palesztinai megfigyelője szombaton Ammanba utazott, hogy a transzjordániai miniszterelnökkel és Giubb pasával, az Arab Légis parancsnokkal tárgyalásokat folytasson az incidens ügyében.

Az angol kormány pénteken az incidenssel kapcsolatban tiltakozó jegyzéket intézett az izraeli kormányhoz.

A francia külügyminisztérium szóvivője szombaton közölte, hogy a francia kormány felkéri az ENSZ Biztonsági Tanácsát, foglalkozzék a kibjai incidens ügyével.

Az "Afr" szombat esti t'virata szerint a három nyugati nagyhatalom szombaton úgy döntött, hogy Izrael és Transzjordánia incidensét a Biztonsági Tanács elé viszi.

- - -

Li Szin Man ügynökei szombaton is megakadályozták, hogy a koreai hadifoglyok megjelenjenek a felvilágosító tövékenység színhelyén

30. U KÉ/Hb/Lt Ki Kor K o r e a z s z o n , 1953 október 17./Uj Kina/

A koreai-kínai fél megbizottait szombaton délelőtti ismét megakadályozták a felvilágosító tövékenység folytatásában, mert Li Szin Man ügynökei visszatartották a koreai hadifoglyokat attól, hogy a felvilágosító tövékenység színhelyén megjelenjenek.

/Folyt.köv./ II

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 41. kiadás

1953 október 17.

22 óra 35 perc

/Li Szin Man ügynökei...folyt./ U KÉ/Hb/Lt Mi Kor

Pénteken este a koreai-kinai fél értesítette a semleges nemzetek képviselőiből álló hazatelepítési bizottságot, hogy a koreai felvilágosító tevékenységet folytató megbizottak folytatni fogják a felvilágosító tevékenységet a 48. és 51. számú táborrészekben elhelyezett hadifoglyok között, akiket Li Szin Man ügynökei pénteken megakadályoztak abban, hogy a felvilágosító tevékenység színhelyén megjelenjenek.

A felvilágosító tevékenységet folytató koreai megbizottak szombaton reggel 7 óra 55 perckor megérkeztek a felvilágosító tevékenység színhelyéül kijelölt Töngjengniba. Li Szin Man ügynökei azonban továbbra is megakadályozták a hadifoglyokat abban, hogy a tábort elhagyják.

Ismételten bebizonyosodott, hogy a semleges nemzetek képviselőiből álló hazatelepítési bizottság őrizete alatt álló koreai és kínai hadifoglyok várják az alkalmat, hogy gyakorolhassák a hazatelepítéshez való jogukat. Az a tény, hogy még a 48. számú táborrészekben fogvatartott Li Iung Szun volt "zászlóaljparancsnok" is már a felvilágosító tevékenység megkezdése előtt hazatelepítését kérte, világosan mutatja, hogy a hadifoglyok őszintén kívánják, hogy hazatérhessenek és folytathassák békés életüket.

A pénteki és szombat délelőtti események megmutatják, hogy a semleges nemzetek képviselőiből álló hazatelepítési bizottság sajátmagának okozott nehézségeket ezzel, hogy nem fogantatott hatékony intézkedéseket az ügynökök által a hadifoglyotáborokban létesített terroruralom megszüntetésére.

/MTI/

TL

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 42. kiadás 1953 október 17. 22 óra 45 perc

/A.J.Visinszkij beszéde...folyt./ T-47 Lj /Am/Lt Hy Kor

Szerkesztőségek figyelmébe!

Itt adjuk a Visinszkij-beszéd befejező részét.
Igy az összes légkörös részeket pótoituk.

x x x

6.str.

Ime, elnök ur, uraim, a Biztonsági Tanács tagjai!
Ez az egyedüli helyes út és őszinte meggyőződésünk szerint az egye-
cül lehetséges út, amelyen haladva valóban megoldhatjuk Trieszt
kérdését - Trieszt lakossága érdekeinek, valamennyi békeszerető
nép érdekeinek, a jószomszédi kapcsolatok fenntartása és megszi-
lárítása érdekeinek, a nemzetközi biztonság fenntartása és
megszilárdítása érdekeinek megfelelően.

Nem lehet egyetérteni ezzel, hogy a trieszti kér-
dést meg lehet oldani az Olaszországgal kötött békeszerződésnek
nem megfelelően, ezt a békeszerződést megkerülve, megszegve.

A trieszti kérdés nagy történelmi és politikai je-
lentőségű kérdés. Megoldása Európáé és az egész világ érdeke.
A békeszerződés, amelyet a párizsi értekezlet gondosan kidolgo-
zott és egyhangulag elfogadott, már 1947-ben életbe lépett. E
békeszerződést Triesztre vonatkozóan is teljesíteni kell és
mindenekelőtt meg kell tenni az első lépést a szerződés teljesí-
tése felé: ki kell nevezni Trieszt Szabad Terület kormányzóját.

Ezen ezért felszólítjuk a Biztonsági Tanácsot, fo-
gadjon el a Szovjetunió által előterjesztett határozati javasla-
tot és ezzel vessen meg a trieszti kérdés rendezésének szilárd
alapját az Olaszországgal kötött békeszerződés alapelveinek,
továbbá azoknak a feltételeknek és kötelezettségeknek megfoly-
lőn, amelyeket azok a hatalmak vállaltak magukra, amelyek 1947-
ben a párizsi értekezleten Olaszországgal aláírták a béke-
szerződést. /MTI/

V é g o .